

ADEVĂRUL ÎN LIBERTATE

ZIAR INDEPENDENT - EXPRESIE A OPINIEI
PUBLICHE DIN JUDEȚUL CLUJ

ANUL II, NR. 204
VINERI 14 SEPTEMBRIE 1990

8 PAGINI 2 LEI

PRIVIRE DIN ARDEAL

În sfârșit, liderii țărăniști s-au decis să iasă de sub prestigiul trecutului lor istoric și să facă alianță cu U.D.M.R., chiar acum cînd la Budapesta a apărut o carte în care numele lui Iuliu Maniu e asociat cu al lui Ceaușescu, în legătură, desigur, cu politica de „deznaționalizare” a maghiarilor. Această măsură înțeleaptă a unui partid în pragul falimentului pe lângă faptul că va fi bine primită la Londra, are avantajul că, în Ardeal cel puțin, se vor îngroșa substanțial rîndurile P.N.T.c.d.-ului. Ca să nu mai vorbim că Ion Rațiu, dacă mai candida la președinție, va bate milioane de voturi. Această nouă alianță, face parte dintr-o acțiune mai amplă de consolidare a opoziției și pare să fie o reacție subtilă la o întreprindere similară a lui Radu Câmpeanu. Există, așadar, două inițiative paralele de a uni o singură opoziție și de a arunca, proaspătă, împotriva fesenștilor. Și toate acestea pe fondul unor dezbateri și regurări în interiorul cîtorva partide și al creșterii galopante a numărului de forumuri, asociații, organizații etc. Privind lucrurile de aproape, aveam de-a face, de fapt, cu un fenomen bizar: o unificare prin dezbinare. Vitalitatea depresivă a opoziției.

★

Continuă obsesia maladivă a scenariilor. În recentul miting de la Brașov (organizat, evident, pentru a bagateliza și compromite vizita de dinainte a primului ministru) s-a spus, printre altele, că guvernul întretine ideea artificială a unor

conflicte interetnice (era prezentă și cunoscuta doamnă brună din Tg. Mureș), pentru a distra atenția publică de la problemele reale și grave ale țării. Păi da, cea mai violentă carte iredentistă editată de curînd la Budapesta, avînd girul președintelui Ungariei, a fost scoasă dintr-un „scenariu” mirșav pus la cale — nu-i așa?! — de Ion Iliescu și Petre Roman... Acuzăția aceasta am mai auzit-o de curînd și în minunatul nostru oraș și cred că este vorba de un „transport de revoluție” de la poalele Feleacului la poalele Timpei. Oricum, ideea este malefică în anti-naționalismul ei (în fond, o subtilă învinuire a românilor de șovinism) și prin ea s-ar putea intra, chiar și sacrificat, în istorie. Dar autorul (autorii) ei poate fi liniștit: F.S.N.-ul nu poate da o domnișoară Corday și istoria noastră va rata șansa de a avea un Marat al său.

★

L-am auzit pe Anghel Rugină vorbind în camera deputaților. Întîmplător cunosc întrucîtva „aventura” exemplară a vieții sale, care este, de fapt, aceea a construcției pe cont propriu a unui succes uimitor. Mi se pare a fi, alături de Ion Țiriac, singurul român normal de „dincolo”, care a vorbit compatrioților săi onest; cu îngrijorare și speranță. Nu mi-a scăpat zîmbetul superior-ironic al unui deputat de Cluj cînd Anghel Rugină a scăpat cuvîntul fatal de „unitate națională”. Încă un american „pierdut”? Ioan M. LUPU

LA P.N.T.c.d. LINA IULIU MANIU

CONTINUĂ (II)

R. — Există și problema Ardealului.

I.P. — Da, ai văzut ce-au făcut cu Vatra. Tot așa au făcut și cu P.N.T.c.d., dinăuntru, nu din afară. Nu comuniștii, ci înșiși ardelenii din sinul Vetrei, înșiși național-țărăniștii din sinul P.N.T.c.d., înșiși liberalii din sinul P.N.L. Nu domnul Cîmpeanu i-a răspuns cum i-a răspuns tineretului ca și cum el ar fi autenticul urmaș al lui Brătianu?

R. — Să înțeleg că sinteți de acord cu gruparea Brătianu?

I.P. — Nu, sînt cu tineretul.

R. — E adevărat că ați candidat la funcția de președinte al R.S.R.?

I.P. — În alegerile din 1985, din mai, mi-am prezentat candidatura la funcția de președinte al țării. Mi-am întocmit și programul cu care intenționam să mă prezint în fața poporului. Numai că eu candidam la Jilava, deoarece acolo aveam „locul de muncă”.

R. De cîte ori ați avut ca „loc de muncă” Jilava?

I.P. — La Jilava am stat în trei ediții.

R. Cum vedeți liderul politic?

I.P. — Personal mă tem de un singur conducător, cu o singură linie directoare. Aici intrăm în niște amănunte prea sincere.

R. Sinceritatea este o „armă” convingătoare.

I.P. — Da, dacă cuvîntul ar pătrunde. Dar, nu pătrunde. Uite, să vă dau un exemplu. Datoria presei este să informeze adevărul și numai adevărul, să slujească adevărul și numai adevărul. În toată presa asta s-a spus orice, afară de întregul adevăr despre 13, 14, 15 iunie.

văr despre 13, 14, 15 iunie.

R. De acord.

I.P. — Chiar și cel mai meritos ziar, și singurul care merită — după părerea mea — titlul de ziar: „România Liberă” nu l-a spus întreg și așa cum trebuie. Am să-nțerc să-l spun. Cu părere de rău, va trebui să recurg la un organ de presă străin ca să-l spun întreg și fără nici o modificare. Ce-a fost Piața Universității? De unde a pornit? De la un furt de revoluție. De ce n-a venit cel acuzat să spună: N-am furat-o, domnule, sau: am furat-o. Politică se caracterizează prin simțul răspunderii. Pe urmă s-a descoperit genocidul de după 22 decembrie. De ce n-a venit cel învinuit să spună: Nu-i adevărat, domnule, uite probele. Pe urmă a fost învinuit de falsificarea alegerilor, cea mai mare crimă care se poate înfăptui în democrație. Nu s-a justificat. Și atunci pun întrebarea cheie: de ce analizăm efectele și nu analizăm cauzele? Și această cauză care este? Una singură — domnul Iliescu în persoană. Dacă domnul Iliescu nu avea această atitudine, evenimentele astea aveau loc? Cu siguranță, nu. Cine-i vinovat? E unul singur. Și-acuma vinovatul îi ține la puscărie pe toți ca deținuți politici, în văzul unei Europe întregi peste care planează Carta Națiunilor Unite în care drepturile, universal recunoscute, ale omului, cetățeanului și poporului sînt recunoscute. Eu cred

M. SANGEORZAN

(Continuare în pag. 11)

Ziua pompierilor a fost marcată în cadrul ședinței Senatului

Ziua Pompierilor — 13 septembrie — a fost marcată în cadrul ședinței de joi a Senatului României prin intervențiile senatorilor Gheorghe Dumitrașcu și Mihai Iacobescu, care au evocat eroismul și jefra pompierilor în apărarea Revoluției de la 1948.

Au urmat apoi, întrebări și interpelări ale senatorilor adresate guvernului.

Dezbaterile propriu-zise au continuat cu analiza ultimelor două capitole din proiectul Legii privind registrul comerțului. Cu o singură abținere, Legea registrului comerțului a fost adoptată de către Senat.

Au fost supuse aprobării două propuneri referitoare la convocarea Adunării Constituante, la 27 noiembrie a.c. în vederea marcării a 50 de ani de la dispariția marelui cărturar și om politic Nicolae Iorga, precum și la organizarea, la 1 decembrie, cu prilejul sărbătoririi Zilei Naționale a României, a unei adunări festive la Alba Iulia. În urma exprimării votului, Senatul a împuternicit biroul său permanent să ia legătura cu biroul permanent al Adunării Deputaților pentru a se pune de acord în privința organizării celor două manifestări.

Adunarea deputaților a continuat cu dezbaterile și adoptarea pe articole a proiectului de Lege privind societățile comerciale. În partea a doua a ședinței au fost prezentate unele elemente privind desfășurarea activității Comisiei parlamentare de anchetă a evenimentelor din perioada 13—15 iunie.

SOLICITĂRI ADRESATE GUVERNULUI

Birourile permanente ale Senatului și Adunării Deputaților au hotărît să solicite guvernului să prezinte în fața celor două camere, reunite în ședință comună, o informare cu privire la situația de pe piața produselor agroalimentare și industriale de larg consum, și măsurile ce se impun pentru asigurarea populației cu alimente, căldură și energie electrică în perioada de iarnă.

IN ATENȚIA CITITORILOR

INTREPRINDEREA MICA „DIFUZAREA PRESEI”, autorizată, cu sediul în Cluj-Napoca, str. Scărișoara nr. 3/41, face cunoscut publicului că, începînd cu data de 1 octombrie 1990, contractează abonamente pentru presa centrală și locală, cu

servirea la domiciliul dv. din Cluj-Napoca, Dej, Gherla, Turda, Cimpia Turzii și Huedin. Abonamentele se fac prin delegații noștri la domiciliul dv. pe tot parcursul zilei, începînd cu data de 15 septembrie pînă în 28 septembrie 1990, punîndu-vă la dispoziție Catalogul publicațiilor. Sinteți asigurați de promptitudinea serviciilor noastre.

„ȘOTRON”

În ziarul nostru de miercuri, 12 septembrie, a apărut un comunicat dat de Conferința extraordinară a Federației sindicale „Înfrățirea” care declara că va fi declanșată, în data de 13 septembrie, o Grevă generală în 33 de întreprinderi din 23 de localități (întreprinderi din sfera construcțiilor de mașini). Conferința sindicală, știm că a avut loc în data de 6 septembrie, ca urmare a dialogului nesatisfăcător dintre sindicaliștii și reprezentanții guvernului. Două întreprinderi din orașul nostru trebuiau să intre în grevă: „Union” Metalul Roșu și „Unirea”.

Iată cum s-au petrecut faptele. La 11,45, trecînd peste lenea secretarelor și cerbicia celor de la poartă, am ajuns în contact cu Iosu Bela, liderul sindical de la Metalul Roșu, care fiind membru fondator al sindicatului „Înfrățirea”, ne-a declarat că este vorba de o grevă de solidaritate cu Federația, care a semnat un Protocol cu Guvernul încă din 22 august, ce cuprindea doleanțe de reglementare a primirii de materii prime, precum și alte chestiuni de ordin social. Textul Protocolului, ca și comportarea de ansamblu a Guvernului, nu a oferit satisfacții. Tot domnul Iosu Bela ne-a declarat că există o tendință a Guvernului de a dezbină Federația sindicală. Exemplu: s-a deschis un magazin de încălziminte în incinta întreprinderii „Tractorul” din Brașov, care a funcționat prioritar. Domnul Ștefan Nicolae și ceilalți membri ai conducerii sindicale din „Metalul Roșu” ne-au declarat că vor fi solidari cu Federația pe timp nelimitat. Totuși, e bine să remarcăm că în timpul dimineții și amiezii „Metalul Roșu” s-a simțit frustrat de faptul că nu s-a luat legătura telefonică și prin telex cu inițiatorii grevei și că Unirea nu a declarat grevă. Domnul Emil Felea, reprezentantul consiliului de administrație al întreprinderii „Me-

talul Roșu” a afirmat că greva nu își avea nici locul, nici rolul. Domnul Roman Mihai, lider al sindicatului de la „Unirea” și Teofil Moga, membru al consiliului de administrație au așteptat un comunicat din partea Federației, care n-a mai venit și nu s-a declarat grevă. A fost deci și, poate, un stop de informație deoarece domnul Mihai Roman a așteptat zadarnic în ziua anterioară grevei un semn de la Federație sau de la Guvern! Asta nu putem ști. În orice caz, miercuri, 13 septembrie, ora 11,30, sindicatul de la Unirea a primit un comunicat conciliant din partea guvernului. „Metalul Roșu” nu. Iar la ora 13,40, tot la Unirea s-a primit un telex în care se solicita prezența la Brașov a unor delegați care să discute telexul guvernamental, care promitea, printre altele un dialog cu toate sindicatele, afiliate și neafiliate. și distribuirea de materii prime, materiale și subansamble în mod selectiv, pe luna septembrie, precum și faptul că „guvernul va acorda pentru trimestrul IV 1990 și anul 1991 un număr limitat de balanțe, care să permită utilizarea rațională a resurselor interne și de import”. Chiar dacă pentru unii situația este clară, chiar dacă Guvernul încearcă să temporizeze prin măsuri globale (care pot fi fericite), aspectul grevelor noastre este încă unul destul de infantil. Cui îi place să fie trădat? De unde sentimentul celor de la Unirea și Metalul Roșu că pentru a trece din Iad în Rai trebuie să joci un șotron periculos? Pentru că cine plătește, tîtuși, o zi de muncă? Și eu am avut senzația că am jucat șotron, încercînd să deslușesc o situație pe care o credeam fermă și clară. Orice luptă își are legile ei. Eu am naivitatea să cred că se poate lupta, încă, curat.

Dorin SERGIIE

BIBLIOTECA

DE LA PREZIDIUL U.D.M.R.

Prezidiul Uniunii Democrate Maghiare din România s-a reunit, la 10 septembrie, într-o ședință de lucru la sediul din Capitală. După ascultarea dării de seamă, prezentate de Geza Domkos, cei prezenți au dezbătut și au analizat situația internă a României, constelația internațională dominantă, poziția U.D.M.R.-ului adoptată în ședința Parlamentului convocată cu ocazia celei de-a 50-a aniversări a Dictatului de la Viena, orientare politică generală a Uniunii, precum și problemele organizării și activității desfășurate.

În legătură cu dezvoltarea situației interne și a evenimentelor internaționale s-a conturat părerea că linia politică adoptată de guvern este labilă, în economie încă nu s-a reușit anihilarea concepțiilor de conducere centralizată moștenite de la regimul totalitar, tot mai persistă penuria de materii prime; guvernul nu se încumetă să-și spună părerea referitoare la forțele care tind spre reinstaurarea vechii situații și nu se opune acțiunii lor, cu toate că aceste forțe iau o poziție tot mai fățișă împotriva proceselor democratice, împotriva politicii reformelor sociale și economice; nu s-a reușit nici măcar o stabilizare relativă a condițiilor care domină situația generală a societății. Instabilitatea politică provoacă inconsistența economiei, toate acestea avînd o puternică influență asupra tuturor păturilor sociale. În asemenea condiții, forțele politice extremiste duc la menținerea instabilității, agravează

haosul de idei ce se manifestă pregnant în societate. Trăsătura definitorie a vieții politice interne — constatăta cu îngrijorare de către U.D.M.R. și, alături de ea, de toate formațiunile democratice — o constituie permanența diversității, ceea ce se manifestă tot mai pregnant în atacurile îndreptate în special împotriva populației maghiare.

În asemenea condiții este de la sine înțeles că opoziția democratică trebuie să-și consolideze demersurile constructive, să-și unească forțele în vederea unei activități mai armonizate. Tendințele manifestate în acest sens în ultimele săptămîni, pot fi considerate necesare și salutare, iar U.D.M.R.-ul dorește să ia parte activă la acest proces. Constatăm cu satisfacție că în societatea românească se consolidează o cunoaștere lucidă a situației, cei induși în eroare se trezesc la realitate, văzînd că adversarii democratizării încearcă să promoveze o politică contrară legilor și intereselor țării. Această recunoaștere este dublată prin faptul că se consideră că unul din izvoarele maladiilor manifestate o constituie atitudinea de neamțec a conducerei țării față de acțiunile forțelor extremiste șovine.

Date fiind condițiile mai sus amintite, întărirea organizatorică a uniunii, modelarea stilu-

PREZIDIUL UNIUNII
DEMOCRATE MAGHIARE
DIN ROMANIA

(Continuare în pag. 11)

Cum s-a născut ideea statuii lui Baba Novac

Ne vizitează în răstimpuri la redacție un bărbat a cărui respectabilă vîrstă l-ar îndreptăți la tîna fotoliului și la pasivitatea împăcată cu sine a telespectatorului. Lucrurile nu stau așa, dînsul face parte din categoria celor „fără odihnă”, a oamenilor preocupați de idei, propuneri (nu doar în domeniul de specialitate) și de atragerea atenției asupra unor nereguli în problemele de larg interes. E vorba de doctorul în economie Francisc Tăranu, de mulți ani pensionat, fiul unui voluntar în luptele de la Mărăști și Mărășești, decorat, pentru vitejie, cu medalia „Ferdinand I” — relicvă păstrată și azi, de fiu, cu venerație. Clți clujeni știu că distinsul nostru vizitator care, prețuind și respectînd memoria părintelui său, respectă și prețuiește întreaga istorie a acestei țări — este inițiatorul, autorul spiritual al statuii lui Baba Novac, de lingă Turnul Croitorilor.

Așa cum ne relatează dl. Tăranu prin viu grai și prin documentația încredințată, la 1 decembrie 1968, cînd s-a sărbătorit semicentenarul unirii Transilvaniei cu patria mamă, a propus municipalității și participanților la adunarea festivă din Cluj înălțarea unei statui pe locul unde a fost ucis cel mai vrednic general al lui Mihai Viteazul, Baba Novac, și unde multă vreme fusese o troiță. Mihai însuși înălțase pe respectivul loc un steag în cinstea glorioșului său general. De Ziua Eroilor, în 1934, în fața Bestionului Croitorilor a avut loc înălțarea unei copii fidele a aceluși steag, precum și a unei frumoase troițe cu o tablă de bronz, pe care se putea citi: „În acest loc a fost tras în țeară Baba Novac, generalul lui Mihai Viteazul, după ce a fost ars pe rug în piața Clujului, împreună cu duhovnicul său, în ziua de 3 februarie 1601. Recucerind Ardealul, voievodul Mihai a așezat aici, între 11—16 august 1601, un steag în cinstea marelui și viteazului său slujitor. Ridicatu-s-a această troiță în Ziua Eroilor, 21 mai 1934”.

În septembrie 1940, troița a fost demontată și transportată la Sibiu, unde se găsește și în prezent, drapelul însă, păstrat o vreme în vitrina Primăriei clujene, a dispărut fără urmă.

În entuziasmul deschiderilor politice și culturale românești din anul 1968, propunerea d-lui Tăranu

ca pe locul troiței să se ridice chiar statuia generalului intrat în legendă a fost numai decît aprobată și consemnată în procesul verbal al adunării festive. Jignind sentimentele autentice patriotice ale majorității cetățenilor, „focul de paie” al deschiderii politico-ideologice n-avea să dureze: fapt este că propunerii nu i s-a dat curs, ba mai mult, autorul a fost admonestat pentru insistențele sale în cadrul mai multor adunări cetățenești și pentru stăruința cu care interpela oficialitățile acelor ani în legătură cu proiectul statuii. Refuzată sistematic, ideea a germinat pînă la urmă, astfel că, în februarie 1976, festivitatea dezvelirii statuii a avut totuși loc — a statuii așa cum și-o imaginase părintele ei spiritual, dl. Tăranu. Treceam peste „amănuntul” că la acea festivitate dl. Tăranu nici n-a fost invitat. După moda vremii (nu numai a acelei vremi!) ideea și-o însușise cu siguranță, altcineva. Supărător de insistent cu ideile care i se păreau bune și necesare obștii, dar modest în privința propriei persoane, dl. Tăranu n-a protestat: probabil că spațiul din preajma Bastionului Croitorilor fusese neîncăpător, în acele momente, pentru adevărații patrioți români, nu doar pentru falșii patrioți ai vremii.

N-am să închei rîndurile de față înainte de a reaminti o altă propunere a d-lui Tăranu adresată, în februarie 1990, Arhiepiscopiei Clujului, Vadului și Feleacului, direct I.P.S. Arhiepiscop Teofil Herineanu: aceea ca pe Cetățuia clujeană să fie ridicată la loc crucea dată jos, în 1945, de comuniști. Această cruce ar putea fi — după cum subliniază autorul propunerii — un monument închinat eroilor revoluției din decembrie, loc de pelerinaj și pioasă aducere aminte. Funcționează și azi aceleași inerii, aceeași nepăsare? La propunerea făcută, dl. Tăranu n-a primit nici un răspuns, nici că-i albă, nici că-i neagră. E cazul să se adreseze altor foruri? O consemnez aici, în caz că va fi pusă vreodată în aplicare. E corect, e cinstit să cunoști și inițiatorul unui proiect, chiar dacă nu-i acorzi onoruri ca sculptorului sau arhitectului care l-a realizat în practică. Și, oricum, patriotismul e și forța cu care lupti pentru o idee nobilă.

Dan REBREANU

LA P.N.Ț.c.d. LINIA IULIU MANIU CONTINUĂ

(Urmare din pag. 1)

că nu numai noi, tineretul din România, dar lumea întreagă este sătulă de fals. În secolul XXI nu vom mai putea supraviețui cu minciuna între noi. Criza este, în primul rînd, de ordin moral. Ceea ce ne lipsește este demnitatea, simțul răspunderii, respectul față de adevăr. Asta a dispărut din lume. Nu-i criza numai a noastră, și-n aceste condiții secolul XXI are toate șansele să însemne sfîrșitul omenirii. Nu o spun eu, o spun mulți și dintre cei mai mari gînditori ai lumii acesteia, între care și un mare român: Emil Cioran. Oamenii au duc lipsă de cunoaștere a adevărului, oamenii nu duc lipsă nici de cunoaștere a ceea ce e drept și nedrept. Oamenii duc lipsă de curajul de a susține și aplica în practică adevărul și dreptatea. Și o omenire în general leșă nu merită să supraviețuiască. Pentru că instituțiile și-au arădat mîna și în loc de informare corectă a societății au ajuns să aibă funcții de dezinformare, de-

pinde în ce direcții: în direcția comunistă, în direcția sionistă, în direcția extremistă... Dar purul adevăr nu-l respectă decît un Pater, da' asta este așa, un lueafăr, nouă ne trebuie o întreagă boltă ca să ne mintuim. De aceea sînt informat, că am un sistem de informații al meu care îl-l vind pe gratis: fapta publică a unui om, care nu poate fi retrasă și nu poate fi contestată de nimeni. Cînd imi spune mie cineva că sînt vindut comunistilor (că se spune lucrul asta, și nu de unul, ci de mulți) eu le spun fapta publică a mea. Începînd eu 1972, cînd poate că revoluționarii de astăzi erau în leagăn sau deloc și pînă la ai, îfapte ce nu pot fi retrase. Să vină cineva cu toate faptele. Și atunci ajungi la concluzia paradoxală — să ne dea Dumnezeu numai asemenea vinduși comunistilor, și să ne dea Dumnezeu numai asemenea securiști, ideologic vorbind. Există o organizație în lume care se cheamă de comunisti, dar ei sînt prinși într-un context de interese, a ma-

fie. Asta există. Eu am fost comunist cînd eram elev de liceu, între 16 și 17 ani. Eu, cînd am citit manifestul lui Marx, am transpirat, așa de tare mi-a plăcut. Și primul lucru-care l-am făcut a fost, să impart moșia toată la țărani. Și tata a aflat că i-au spus țărani, și a zis „Lasă, nu-i nimic, o să-i treacă”. Mi-a trecut, dar a fost nevoie de un an de zile ca să mă lămurească. Dar acești ideologi nu mai există. Astia credeau. Uitați-vă la supraviețuitorii care sînt dintre așa-zisii ilegaliști. Să vedeți că au altă atitudine, altă demnitate. Eu am avut de-a face cu ei în timpul clandestinității. Să știți că aceștia au spus de multe ori public: „Mie mi-e rușine să ne întîmpie cu un om ca domnul Pater asemenea lucruri. Asta nu e comunist”. Dar asta numai ei o făceau. Pentru că credința, chiar și într-o prostie, este frumoasă în sine. Astia n-au nici un fel de credință, decît a legăturilor de interese.

alegerilor locale;

— Susținerea tuturor demersurilor îndreptate spre armonizarea inițiativelor și stabilirii unei poziții unitare a opoziției democratice.

Sedința de lucru a Prezidiului a făcut o analiză a activității internaționale a Uniunii, a examinat situația și stadiul relațiilor sale internaționale, stabilind măsuri pentru perfecționarea acestora.

În încheiere, s-au luat decizii privind unele treburi curente, după care Prezidiul a ascultat raportul comisiei pentru învățămînt a U.D.M.R., aprobînd în final programul de activitate a acesteia.

naționale;

— Perfecționarea organizării Uniunii, consolidarea construcției sale orizontale, intensificarea inițiativei organizațiilor teritoriale; Prezidiul recomandă organizațiilor județene, de zonă și comunal-sătești să purceadă și la reînnoirea democratică a conducerii;

— Convocarea conferinței Comitetului executiv al Uniunii la Cluj, pe ziua de 5 octombrie;

— Elaborarea unui material privind evaluarea numerilor de prefecti, în vederea pregătirii

DE LA PREZIDIUL U.D.M.R.

(Urmare din pag. 1)

lui și metodelor de conducere atât pe plan central, cît și pe plan local, dobîndesc o importanță deosebită.

Prezidiul, pe baza celor mai sus enumerate și în vederea ridicării pe o treaptă mai înaltă a activității, a hotărîit următoarele:

— Întocmirea unui pachet-program al U.D.M.R., în scopul prezentării sintetice a scopurilor, intențiilor și atașamentului față de democratizarea României atât în fața opiniei interne, cît și în fața opiniei inter-

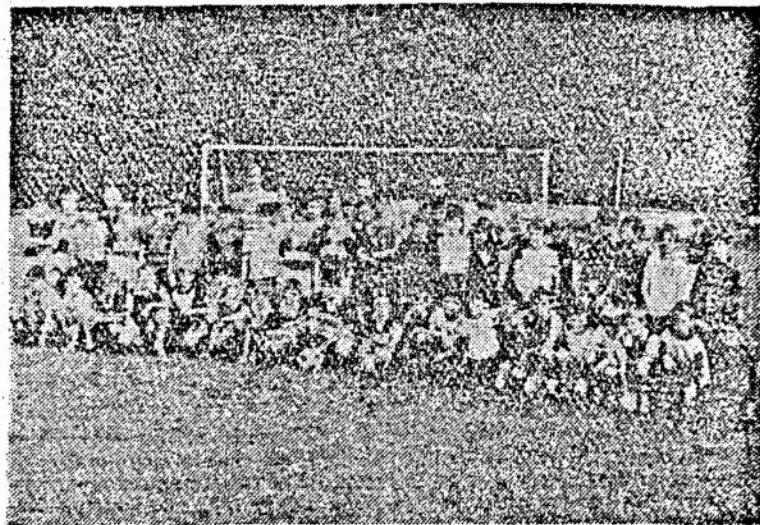
Protest

Comitetul orașului Budapesta al Partidului Socialist Ungar a dat publicității, prin intermediul agenției de presă M.T.I., o scrisoare în care protestează împotriva reconstruirii Monumentului Trianon, intenție exprimată de „Societatea Sîntei Coronei Maghiare”, care a făcut recent publică dorința de a reînălța monumentul respectiv în Piața „Szabadság” din capitala ungară.

În document se subliniază că „acest act nu numai că ar submina credibilitatea politică a guvernului, dar ar afecta grav relațiile cu țările vecine, ar dauna situației minorității maghiare și ar ridi-

ca obstacole pe drumul spre Europa”. „Nu putem fi de acord ca despre țara noastră să se creeze imaginea potrivit căreia republica noastră ar fi o variantă nouă a regimului lui Horthy”, se arată în scrisoare.

De asemenea, Secretariatul executiv al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar (P.M.S.U.) s-a adresat președintelui Adunării de Stat, Gyorgy Szabod, și primului-ministru, Jozsef Antall, cerîndu-le să respingă și să interzică acțiunea vizînd reconstruirea Monumentului Trianon la Budapesta.

MICII FOTBALIȘTI DE PESTE PRUT ÎN TURNEU LA CLUJ

În zilele de 10 și 11 septembrie, 18 copii născuți în '79, '80, '81 din echipa C. S. „Speranța” Ungheni — Republica Socialistă Moldova, au fost oaspeții copiilor de aceeași vîrstă de la „U” Cluj-Napoca.

S-au disputat trei meciuri toate cîștigate de clujeni: „U” I — C.S. „Speranța” 3-3 (luni); „U” I — C.S. „Speranța” 7-2 și

„U” II — C. S. „Speranța 4-2 (marti). Nu scorul a contat. Important este schimbul de experiență, legarea de prietenii și crearea de reciprocitate — aprecia directorul Clubului Sportiv „Speranța”, conducătorul delegației micilor sportivi moldoveni. Pe curînd la Ungheni.

NOI SUCESE CLUJENE LA BASCHET

Șiragul succeselor l-au început fetele de la „U” seniore, pregătite de acest inegalabil și neobosit gîfuitor de talente, prof. N. Martin, secundat de inspiratul descoperitor H. Pop. Apoi, spre satisfacția iubitorilor de baschet clujeni, și băieții au ieșit în față: locul I la seniori, după foarte mulți ani, obținut de trupa lui Gh. Roman; de asemenea titlul național la juniori al băieților prof. L. Morariu, de la C.S.S. Cluj. Mai recent, între 1 și 4 septembrie, la Deva un nou succes s-a adăugat la salba celor amintite cu prilejul turneului final al campionatului național de baschet juniori III, întrecere la care au participat cele mai bune opt cluburi sportive școlare din țară. În final, echipa C.S.S. Cluj (pregătită de prof. V. Moldovan), care a fîc în 1988 cît și în 1989 a cîștigat titlul național la mini-baschet, de data aceasta a cîștigat, fără drept de replică, titlul național la juniori III.

Juniorii clujeni au obținut rezultatele: 76-31 cu C.S.S. Deva, C.S.S. Mediaș 73-34, cu C.S.S. Sibiu 76-39, C.S.S. 4 Buc. semifinală, 85-41, iar în finală, cu C.S.S. Sibiu, 44-35. Clasaamentul final: locul I și campion pe 1990 C.S.S. Cluj-Napoca; II, C.S.S. Sibiu; III, C.S.S. 4 București și IV, C.S.S. Constanța.

La sfîrșitul turneului au mai fost decernate cîteva premii: cel mai bun jucător Rareș Boian, (1,28 la 14 ani), C.S.S. Cluj-Napoca; cel mai bun pivot — Călin Bob, C.S.S. Cluj-Napoca; cel mai bun aruncător de la distanță Mihai Olănescu C.S.S. Cluj-Napoca. Iată și lotul clujean: R. Boian, C. Bob, D. Schiopu (toți trei de 1,98 m), G. Ronai, I. Peter, I. Florian, G. Pop, C. Kiss, G. Grünwald, H. Costin, M. Olănescu, C. Ghiță și H. Rotar.

Felicitări jucătorilor și profesorilor și mulțumirile lor li-cului „E. Racoviță” unde sînt elevi majoritatea baschetbaliștilor campioni.

I. LESPUIC

Duminică pe „Municipal”

„U” — SPORTUL STUDENTESC

Cea de a V-a etapă a diviziei „A” de fotbal programează, duminică 16 septembrie, la orele 17.00, pe „Municipal”, partida dintre „U” și SPORTUL STUDENTESC. Un examen greu pentru echipa „U” în această „sesiune de toamnă”, în care debutul alb-negrilor clujeni a fost modest (ca să nu spunem mediocre). Un prilej de reabilitare în fața spectatoriilor și suporterilor. În deschidere vor evolua formațiile de tineret-speranțe ale celor două echipe (în caz de timp nefavorabil partida se va disputa în Parcul Sportiv al Universității).

ÎN DIVIZIA „C” DE FOTBAL

Echipele clujene din cadrul diviziei „C”, seria a XI-a, vor

susține, duminică 16 septembrie, la orele 11.00, următoarele întîlniri: C.F.R. — METALUL AIUD (pe Stadionul din str. Mășiniștilor); C.U.G. — ELECTROMETAL (pe terenul din cartierul Gheorgheni; un prim derby al formațiilor din municipiul Cluj-Napoca); INDUSTRIA SIRMIEI C. TURZU — C.S.U. MECANICA SIBIU; MUREȘUL DEVA — UNIREA DEJ.

DIVIZIA „B” DE RUGBY ȘI HANDBAL

Mîine, sîmbătă 15 septembrie, la orele 11.00, pe terenul din Parcul Sportiv al Universității, va avea loc partida dintre „U” 16 FEBRUARIE ȘI TRANSILVIA Alba Iulia.

Duminică, la ora 10.15, în Sala Sporturilor, partida masculină de divizia „B” dintre Armătura și Metalul Bistrița.

Curiozități clujene DESPRE FLORICA

În prodigioasa sa activitate artistică, de peste 60 de ani, pictorul Nicolae Barabás (1810-1838) a abordat în tematică sa sute de lucrări cu subiecte românești. Am putea spune că artistul, originar din Secuime, și-a realizat cele mai frumoase și reușite tablouri (în ulei, tuș, creion etc) fiind inspirat din mediul românesc al Transilvaniei ori de lumea din București, oraș pe care l-a îndrăgit și unde a locuit între anii 1831-1833. Este destul să amintim aici, pentru a cunoaște viziunea artistică a lui Barabás Miklós, marele său tablou intitulat „Români sălășteni în drum spre bilci” (1848), lucrare de proporții a artistului. Poate că acest tablou poate fi considerat capodopera vieții sale. De fapt, tabloul a fost executat de Barabás în două exemplare originale, dintre care unul se găsește la Muzeul Național din Budapesta, iar celălalt la Muzeul Național din București. (Sperăm că tabloul acesta să nu fi avut de suferit în timpul evenimentelor din decembrie 1989 așa cum s-a întâmplat cu multe alte lucrări de artă care s-au distrus în acele zile singuroase).

Venind, însă, vorba de Capitala României, amintim câteva lucrări ale lui

Barabás executate la București. Astfel sînt portretele Agâi N. Filipescu, al lui N. Rosești, al generalului J. Kiseleff, ale domnișoarelor Raimundi și multe altele. Tot de aici provin și ilustrațiile la operele literare ale lui I. H. Rădulescu, precum și o interesantă vedere a Bucureștilor. Cunosbind bine limba română încă din copilăria petrecută la Dalnie și Măreș, pictorul ajunge des în contact direct cu familia românească din Transilvania sau București. În activitatea sa artistică asiduă el portrețizează mulți nobili și soțiile lor, în costume frumoase cu gulere dantelate și mîini ornate cu bijuterii. Aceasta pentru a-și câștiga existența la Cluj, Oradea, Sibiu și în numeroase alte localități din Ardeal. În același timp, pictorul abordează cu predilecție subiecte rustice românești. Astfel, el realizează lucrările intitulate: „Țăierul de lemne român” (1830), „Pasul Turnu Roșu” (1831), „Româncă în vie” (1838), „Vînători de urși în primejdie” (1840), „Pașnic de vie” (1840), portretul Iuliei Roman (1841) și cel al lui Emanuil Gojdu (1866) etc. Cu o gingășie deosebită, Barabás a executat portretul în tuș al unei tîne-

re țărănci în costum național românesc. Ea poartă o salbă din monezi de argint, așa cum era și este și astăzi portul popular românesc în multe județe, de exemplu în Bistrița-Năsăud. Pe cap, Floarea sau Florica — așa cum se numește fata — (în lucrare numele ei este Flora), ține un coș din nuiele plin cu cireșe. Coșul îl sprijină cu mîna dreaptă. Portretul a fost gravat de Carl Mayer din Nürnberg pentru Almanahul „Emilény” din anul 1839. Un an mai tîrziu, acest portret a fost publicat și în Almanahul „Iris” din Pesta, tocmai pentru frumusețea tinerei românce, precum și datorită calităților artistice ale lucrării. Pictorul Barabás poate fi considerat, cred, un precursor al înțelegerii și cunoașterii reciproce a popoarelor care trăiesc pe meleagurile noastre. Ar fi frumos dacă spiritul care se desprinde din portretul Floricăi, pe care-l reproducem alăturat, s-ar manifesta în toate împrejurările vieții noastre de azi.

Gh. ISAC.

MITUL KARAJAN- Ultimul act (II)

În episodul de astăzi al serialului pe care l-am inaugurat în ediția trecută a „Mozaic”-ului intenționăm să vă prezentăm pe unul din titanii acestui final de secol, cu gândurile, cu concepția și cu marea lui dragoste de viață. Din ceea ce s-a scris despre el, din propriile-i amintiri — multe devenite istoria vie a muzicii — precum și din relatări ale unor oameni care l-au cunoscut sau i s-au aflat prin preajmă, vom încerca să definim o personalitate, așa cum a fost și cum s-a transformat ea în mit.

„Eu, un exploător de oameni? Acela pe care-l exploatează cel mai mult sînt chiar eu însumi. Nu pot lucra cu oameni care se mișcă încet și nu sînt în stare să ia o hotărîre, după cum nu-i pot suferi pe funcționarii care își fac lucrările cu încetinitorul. Pentru că, eu, nu m-am născut pentru ca să fiu comandat” — obișnuia să spună adesea Karajan. Și nu, e făcea din răutate sau, cum ar părea, la prima vedere, din aroganță. El gîndea dincolo de real, pînă de parte, în înalt...

„Probabil că în viața mea următoare mă voi întoarce în chip de soim”, afirmase o dată, în timp ce admira zborul rotat al unor șoimi pe cerul senin al sătucului său natal Amf, din apropierea Salzburgului. „Îmi place să le privesc pe păsările acestea cum se unduiesc ca niște corăbii. Tubesc armonia în care se petrece acest zbor pentru că păsările sînt o bucurie nebună ce vine din plătirea lor în aer. Și nu o fac numai pentru a-și asigura hrana cea de toate zilele, ci pentru că zborul le face, pur și simplu, plăcere. Încă de pe vremea cînd eram de-o șchioapă, în visurile mele de copil doream să zbor...”

Herbert von Karajan, singuraticul, elegantul, pasărea răpitoare stăpîna atotcuprinzătoare a înălțimilor albastre!

Dar, surprinzător, Karajan s-a imaginat și în chip de pisică. „Priviți o pisică. Veți observa că pisica nu sare decît atunci cînd este sigură că își va putea atinge telul. Analizează situația și abia apoi sare și... renunță.”

Herbert von Karajan, animalul de pradă — cum i s-a mai spus. Ajunsesse pînă acolo încît era în stare să se concentreze timp de șase ore asupra gîndului că ar putea aduce la suprafață, spre exemplu, un inel aflat pe fundul unui lac, fără să-și ude mîinile sau să atingă vreun obiect.

Despre Karajan, omul plin de farmec jovial și imprezibil, în ediția de săptămîna viitoare a „Mozaic”-ului.

mozaic • mozaic

De pretutindeni COPIL MINUNE?

La cei 12 ani ai săi, Balamurali Krishna Ambati nu este ceea ce se cheamă un băiat „reprezentativ” pentru foarte tînăra generație, pasionată de jocurile video și de baseball. Pur și simplu, adolescentul nostru are pasiunea... ecuațiilor matematice. Acest băiat cu pielea arămie și-a încheiat primul an de studii la „New York University” și speră să poarte stetoscopul de medic adevărat atunci cînd va implini vîrsta de 17 ani. De origine indiană, Balamurali Krishna Ambati știe să socotească încă de pe vremea cînd avea patru ani și vrea să devină cel mai tînăr absolvent al facultății de medicină. „Nu cred că mă forțează părinții” — spune el, subliniind: „Nu este rău să ai aspirații înalte”. Și o întrebare „la modă”: Ce așteaptă el de la fețe? Răspunsul tînărului este cît se poate de „matematic”: „problema e destul de departe de mine”.

SCAUNUL ȘI... MODA

Aproape două treimi din omenire nu folosesc în viața de zi cu zi scaunele. Locuitorii A-

siei, de exemplu, preferă să stea „turcește”, iar locuitorii satelor din Africa și America Latină se odihnesc pe jos. A mai rămas un sfert din omenire care folosește această piesă de mobilier, puțini știu însă că acest „fleac” necesar a intrat în obișnuință acum 400 de ani. Încă în secolul al XVI-lea, în Europa occidentală se foloseau de scaune și fotolii numai aristocrații, oamenii simpli folosind taburete și scaunele. De atunci, cuvîntul englezesc „chairman” a evoluat spre sensul de conducător, lider, președinte. În castele au fost confecționate scaune tot mai somptuoase, după rangul proprietarului. Cînd a trecut moda crinolinelor și a perucilor s-a schimbat și aspectul scaunelor. De fapt, fracul a marcat o revoluție în construcția scaunelor: pentru a nu se șifona domnii, acestora li s-au atașat spătare înalte și au dispărut brațele. S-au construit scaune de cele mai diverse forme și dimensiuni. Nu se știe unde se află cele mai mici scaune, dar cel mai mare se știe — a fost confecționat în Suedia și are o înălțime de... 16 m.

Care era compoziția aerului în antichitate?

Sub auspiciile NASA, ale Societății Naționale de Geografie, Centrului de studiere a oceanului și atmosferei din S.U.A. și ale Ministerului pentru antichități din Egipt a fost elaborat un proiect pentru studierea compoziției aerului din... antichitate.

După cum relatează revista „Panorama”, primele prevăzute să intre în funcțiune — pentru facilitarea studiului amintit — sînt burghiurile cu aspirație, care vor găuri calcarul și vor scoate la lumină fiecare particulă de praf. Apoi vor intra în circuit senzorii cu fibre optice, care vor înregistra temperatura și umiditatea, precum și niște telecamere minuscule. În fine, în câteva recipiente speciale, deja experimentate pe Marte, se vor preleva eșantioane de aer.

Zona de operare o va constitui deșertul aflat în sudul piramidei lui Keops, unde — în 1952 — au fost descoperite două coridoare subterane în formă de paralelipiped. În primul, arheologul Kemal El Malak a descoperit, cu trei decenii în urmă, una dintre cele mai vechi bărci din lume, foarte bine păstrată. Din al doilea, încă nedeschis, va fi analizat în principal aerul.

Acest aer trebuie să fie cel existent acum 4.600 de ani. „Coridorul ar trebui să fie perfect etanș — afirmă Omar El-Arini, consilier al guvernului egiptean pentru problemele antichităților — deoarece egiptenii aveau un

sistem foarte eficient de etanșare a joncțiunilor dintre pietre”. O confirmă și cercetătorii prezenți în momentul deschiderii primului coridor, care amintesc mirosul de cedru provenit de la acea barcă. Cercetarea aerului „din trecut” pare să fie foarte la modă în rîndul oamenilor de știință, din următorul motiv, foarte important: studiile cu privire la cantitatea de anhidridă carbonică existentă în atmosferă sînt contradictorii și nu s-a stabilit pînă în prezent ce cantitate de asemenea substanță exista în atmosferă înaintea revoluției industriale (o creștere exagerată a acestui gaz, produs de orice combustie, ar putea provoca tulburări climatice).

Pînă în prezent, arată „Panorama”, chimiștii au încercat să studieze mici recipiente, cum sînt urnele, lunetele și sextanții din secolul trecut, sigilate de constructori pentru a le proteja de umiditate. Și cercetătorii par hotărîți să continue. Dacă de la vechii egipteni nu vor putea avea un „răspuns” clar, atunci este posibil să apeleze la calotele glaciare, unde este probabil ca aerul „din trecut” să fi supraviețuit în câteva bule prizoniere în gheață...

POLUAREA

Un fum gros încărcat cu praf fin de sulfat de sodiu constituie una din principalele daune aduse mediului înconjurător de fabricile de hîrtie. Din această cauză, mediul își pierde culorile sale naturale. De cîtăva vreme, la Condat-le — Lardin, o mică localitate franceză, în care funcționează o mare fabrică de hîrtie, natura și-a recăpătat culorile firești. Această ameliorare subită se datorează introducerii în circuitul tehnologic a unui electrofiltru gigant, care reține în fiecare oră 894 kg praf. Instalația a costat 13 milioane franci. Principiul său de funcționare este următorul: fumul încărcat cu praf este propulsat de niște ventilatoare puternice în interiorul unei incinte metalice. Acesta traversează niște conducte captușite cu plăci metalice distanțate cu aproximativ 300 mm. În fața fiecărei plăci este montat un fir de oțel inoxidabil traversat de un curent electric permanent. Plăcile și firele constituie cei doi electrozi ai acestui puternic electrofiltru. Trecînd printre acestea, moleculele de praf sînt ionizate și se depun pe niște plăci de captare cu suprafață totală de 3.105 metri pătrați, de unde sînt evacuate și arse. Sistemul funcționează în circuit închis cu circuitul de injecție al focarului. Specialiștii francezi speră ca prin această metodă să declanșeze o luptă mult mai eficientă împotriva poluării — această maladie a Torrei („Societate et Vie”).

TRISTEȚILE LUI MARLON BRANDO

La cei 66 de ani ai lui, Marlon Brando este intrerupt în adorarea religiilor orientale și în exersarea ritualurilor indiene, de care este pasionat, de interogațiile Poliției. Fiul său, Christian, de 32 de ani, l-a ucis pe Dag Drollet (26 de ani, fiul unui important politician polinezian) cu un glonte în cap. Dag era prietenul surorii sale vitrege, Cheyenne. Fiul lui Brando povestește că se afla în legitimă apărare: se dusesse să mîncînce la sora lui. Era ușor amețit (1,9 alcoolemiei), iar Dag... n-a vrut să-i fară loc pe canapea!

Marlon Brando se plînge că sînt foarte greu de crescut copiii, mai ales cînd ai nouă și aproape fiecare dintre ei cu mamă proprie! N-a mai dat interviuri de vreo zece ani, dar acum este din nou, sărmanul titan prăbușit, pe primele pagini ale ziarelor. Sîntem la Hollywood, capitala cinematografiei, dar și a scandalului. Falsi prieteni, paraziți, de toate soiurile vînd pe banii grei tot ce „știu” despre familia actorului. Anne Kashfi însăși, mama lui Christian, și-a vîndut povestea cu 20.000 de dolari! Marlon Brando ridică din umeri copleșit: copiii sînt foarte greu de crescut!

L. P.

Mai mult lapte de la vacile parfumate

Vacile parfumate cu ulei de anason dau mai mult lapte. La această concluzie au ajuns specialiștii Universității Auburn din Tallassee (Alabama). Explicația lor este următoarea: datorită uleiului de anason dispăre mirosul „personal” și, odată cu el, ordinea ierarhică a vacilor de pășune. În cadrul cirezii de vaci există o anumită ordine. Vacile Alpha și Beta se află în frunte, ele pascînd întotdeauna pe locurile cele mai bune. În timp ce vacile de rang inferior trebuie să se mulțumească cu cea mai rămasă. Din cauză că acestea din urmă sînt înălțurate de pe locurile bune de pe pășune ele sînt nervoase și stresate. Dacă mirosul individual este anihilat cu ulei de anason, se pare că dispăre și ordinea ierarhică. Astfel, s-a constatat că, în urma parfumării cu ulei de anason, vacile de rang inferior produc cu 60 pînă la 90 de litri de lapte mai mult pe lună — scrie într-unul din numerele sale recente ziarul „Frankfurter Allgemeine Zeitung”.

Pagină realizată de
Michaela BOCU

LA RĂSCRUCE DE VINTURI

Actul de la 23 August 1944, în viziunea unor participanți direcți

ROLUL PARTIDULUI SOCIAL-DEMOCRAT. (2)

În continuarea expunerii făcute de Constantin Titel Petrescu la numai 10 zile după actul de la 23 august 1944, material apărut în data de 5 septembrie 1944 în ziarul „Libertatea” din București, președintele Partidului social-democrat a relatat următoarele:

„Comitetul executiv al partidului nostru cumpus din elemente tinere, energice, hotărâte, capabile și verificate printr-o lungă activitate socialistă, m-am însărcinat încă de anul trecut să iau contact cu conducerea partidului comunist, cu dl. Iuliu Maniu și cu dl. Dinu Brătianu. În principiu eram de acord cu toții că Germania a pierdut războiul, că România s-a angajat într-o aventură nenorocită alături de o Germanie dictatorială și împotriva unui mare vecin socialist și că trebuie cu orice risc să înlăturăm regimul nefast ÎNCA ÎNAINTE DE DEZNODĂMINTUL FINAL AL ÎNTREGII PROBLEME EUROPENE.

La începutul anului acesta legăturile între cele patru partide de azi deveniseră din ce în ce mai strânse. Între partidul nostru în special și tovarășii din partidul comunist s-a încheiat în prealabil o alianță cu denumirea Frontul Unic Muncitoresc și cu țelurile arătate mai sus. Imediat apoi, în urma înțelegerii noastre cu d-nii Iuliu Maniu și Dinu Brătianu am putut încheia acum trei luni Blocul Național Democrat al celor patru partide.

Nu putem trece cu vederea rolul imens pe care l-a avut în această acțiune patriotică maiestatea sa regele Mihai I, ale cărui sentimente și convingeri le cunoaștem, dar pe care căutăm pe cât posibil să-l ținem departe de toate aceste frământări politice.

Interesant și înălțător însă în același timp este că paralel și independent de acțiunea partidelor, maiestatea sa activa în același sens împreună cu o parte din comandanții de mari unități sau sub diferite forme cu conducători cu autoritate în armată, oameni care-i dădeau seama că țara merge spre un dezastru iremediabil.

Nu pot să dau prea multe amănunte, dar cred că pot să spun astăzi, că în ultimele două luni șefii celor patru partide au luat contact și cu maiestatea sa regele, care era ajutat în acțiunea sa, pe plan militar, de dl. general C. Sănătescu, mareșalul palatului, dl. general Aurel Aldea, actualul ministru de interne, dl. general Mihail Racoviță, ministru de război actualmente, dl. general Dămăceanu etc., plus personalități proeminente ca dl. Barbu Știrbei, G. Vișoianu, Ștircea-Mocsonyi etc.

Paralel aveam legături cu U.R.S.S. în vederea semnării armistițiului prin dl. Știrbei la Cairo și prin d-na -Alexandra Kolontai, ambasadoarea Sovietelor la Stockholm.

Cu ceva timp înainte de lovitură de la 23 august se hotărâse ca dl. general Aurel Aldea

să plece la Moscova cu plenipotență din partea regelui și a Blocului Național Democrat pentru ca să încheie armistițiul. S-au ivit însă dificultăți de ordin militar și tehnic, astfel că misiunea d-lui general Aldea n-a putut fi dusă la îndeplinire. Totuși, pe anumite căi diplomatice, aliații fuseseră informați de starea de spirit din țara românească, de hotărârile partidelor, a maiestateii sale regelui și a armatei.

Îieșirea din axă și alăturarea noastră la aliați a întârziat însă deoarece fostul mareșal Antonescu simțise că se pregătește ceva. Cu toate că partidele au lucrat cu absolută discreție, totuși se știa în toată țara că evenimentele se precipită spre un deznodământ fatal. Fostul mareșal începuse să ia oarecare măsuri de contracarare a ceea ce bănuia și el că se va întâmpla.

Dar tocmai pentru ca să împiedicăm de a lua măsuri hotărâte, măsuri care puteau duce până la completa lichidare a acțiunii noastre de salvare a țării, am grăbit, în a doua jumătate a lunii august, lovitură de stat.

GENERALUL ANTONESCU ÎNCEARCĂ SĂ TERGIVERSEZE

După ce ne-am pus cu toții de acord asupra datei și modalității loviturii de stat, am făcut în ziua de 22 august o ultimă încercare de a-l determina pe fostul mareșal Antonescu să încheie el însuși armistițiul, el care dezlănțuise tot dezastrul. În seara de 22 august, în numele grupului celor patru partide a fost rugat dl. Ion Mihalache — care avea relații personale cu mareșalul Antonescu — să se ducă la Snagov și să încerce să-l convingă pe fostul mareșal că interesul țării cere imediată încetare a oricăror relații cu Germania hitleristă, alungarea armatelor germane din țară și încheierea păcii.

Ion Antonescu a răspuns prin dl. Mihalache că își dă seama de situație, dar a cerut răgaz de o zi pentru ca să reflecteze. Am constatat mai târziu că el voia să ceară... asentimentul nemților.

De aceea, a doua zi dimineața, miercuri 23 august, Intruniți acasă la dl. Dinu Brătianu toți reprezentanții partidelor, în afară de prietenul Lucrețiu Pătrășcanu, care era hăituit de Siguranță, am rugat pe dl. George Brătianu, să facă o ultimă încercare în numele partidelor politice pe lângă fostul mareșal.

Ex-mareșalul ezita. Dl. George Brătianu, în asentimentul șefilor celor patru partide, i-a sugerat ideea să se prezinte imediat la palat, pentru ca să discute acolo întreaga chestiune cu maiestatea sa regele.

Ultima parte a documentului va fi publicată în episodul următor.

Dr. Gheorghe I. BODEA

ATUNCI CÎND SPERANȚA NU MOARE...

Dialog cu domnul PROFESOR DOCTOR TEOFIL MOLDOVAN, Parohul Comunității Ortodoxe Române din Madrid și Barcelona, Spania

Continuăm azi dialogul a căruia publicare am început-o în ziarul nostru din 7 septembrie. D.S.: Vorbeați, cu alt prilej, despre om ca nucleu al cosmosului...

T.M.: Teologia catolică a studiat mult problema antropologiei, legăturile dintre antropologia filosofică și cea creștină. Problema antropologică, problema omului, cu toate frământările, cu cea esență a omului, punte de legătură între om și Dumnezeu, om care este chip și asemănare a lui Dumnezeu, dar în același timp nu un stăpîn pe Terra, ci un administrator al cosmosului, stă în marele interes al teologiei catolice. De exemplu, problema isihastă. Teologia dezvoltată de părinții răsăriteni și dusă la o stare de glorie de sf. Grigorie Pallama, unde, vorbind despre îndumnezeirea omului în acest proces de muncă, de purificare și de ridicare la o stare posibilă de perfecțiune care este inexplicabilă și imperceptibilă pentru aspectul senzorial. Odată cu îndumnezeirea omului se sfințește și cosmosul. Așa cum omul este coroana creaturii lui Dumnezeu, și universul este creația lui Dumnezeu. Această legătură între rolul omului pe pământ și rolul său în fața acestei moșteniri, care îi este încredințată de Dumnezeu, — cosmosul, noi o numim o teologie isihastă.

D.S.: Într-o convorbire anterioară, povesteai de misiunea dumneavoastră de profesor, de universul pe care l-ați deschis în noua lume în care ați intrat.

T.M.: O spun cu modestie, este o bucurie a mea, tot în smerenie, pentru că la Universitatea unde eu am deschis o poartă românească, la Salamanca, am fost invitat ca profesor. Apoi, la o catedră de teologie ortodoxă, la Facultatea de teologie, San Damaso, din Madrid, sint, de asemenea, profesor la Universitatea San Paulo din același oraș. Imi câștig existența muncind și fac pastorat pentru concetățenii mei. Cine poate rămîne indiferent în fața dramei românești? Să trebulască să-ți părăsești țara, familia, copiii și să-ți iei lumea în cap, ca mulți tineri români cu pregătire superioară universitară, ajungînd chiar pe cele mai îndepărtate meleaguri! Vorbeam înainte de teologia socială. Cum poate fi preotul insensibil față de problemele stringente ale celor ce trec pragul bisericii lui, unde vin poate nu numai după o credință, ci în spiritul unei speranțe? Spune spaniolul: Ultimul lucru care se pierde în viață este Speranța. Acolo a trebuit să muncesc și nu numai eu, ca pastor de suflete, slujitor și administrator al sfințelor taine, ci și familia mea. Să-l mîngîi pe cel intristat, să-i dau speranță, să-l ajuti practic.

La Madrid există o comunitate românească unde majoritatea celor stabiliți aici au studii universitare. În spiritul ecumenic

și al ospitalității catolice spaniole am organizat un serviciu de caritate. Aici cel dezbrăcat poate primi un costum de haine, putem să-i dăm un ajutor bănesc, dar și să-l canalizăm să-și găsească, prin intervenția noastră, un loc de muncă. Un român nu este niciodată cerșetor, el este demn. În orice circumstanțe este un slujitor al demnității umane, creștine și mai ales românești.

D.S.: În afara muncii dumneavoastră pastorale, de profesor și om al carității, știu că ați avut o activitate publicistică deosebită, încercînd să scoateți o revistă, ce se dorea o tribună a ideilor românești în Spania.

T.M.: Activitate publicistică deosebită n-aș îndrăzni să spun. Am făcut și eu ce-am putut, cu modestele mele puteri... Nu erau suficiente întîlnirile noastre de duminică și de sâmbători, unica posibilitate de a intra în contact cu fiecare familie era o publicație. În 1981, în ianuarie, am scos primul număr al revistei Gînd românesc, publicație de orientare și de formare catehetică-pastorală și de cultură românească. Ea era prezentă în fiecare familie, cu colaborarea enoriașilor noștri de la Madrid. Nelinștea mea de ardelean, care cunoștea atât drama României cît și frica latentă care mocea în noi, m-a făcut să deschid o pagină în ziarele spaniole. Am început în 1982 prezentînd Transilvania, apoi am colaborat cu alte teme din istoria și cultura noastră românească. Am mai colaborat și la ziare din Salamanca, Sevilla, Valladolid și din alte orașe. În 1988, după ce s-au împlinit 150 de ani de la apariția revistei Gazeta de Transilvania, acel puls curat românesc al înaintașilor, am readus la viață revista, din care au apărut deja trei numere. Avem în lucru al patrulea număr, cu toată problema și problematica românească și transilvăneană. Repet, nu am pretenții, nu este domeniul meu, nu mă simt capabil să mă implic în problemele frământate politice românești actuale, dar nu voi înceta niciodată să rămîn un mare și înflăcărat preot transilvănean pe meleagurile Spaniei.

Spaniolii ne recunosc originea latină, ne recunosc ca frați. Eu am militat întotdeauna să fim recunoscuți ca atare: o oază de latinitate printre cei veniți de departe, din stepele Asiei. M-am încadrat într-o comunitate sănătoasă din punct de vedere cultural. Și aici trebuie să-l amintesc pe eminentul profesor și poet, scriitorul și intelectualul considerat numărul unu în Spania, George Uscătescu, care de fiecare dată își prezintă originea română și credința în poporul nostru. La revistă sa au colaborat cei mai mari intelectuali aflați în exil, domnii: Baci, Stamat, Vintilă Horia, mulți alții. L-am găsit pe domnul George Uscătescu ca un părinte și fidel sprijinitor al bisericii noastre. Apoi, este domnul Vintilă Horia

și mulți alți prieteni care formau un cerc al spiritualității românești, de curățenie și majoră intelectualitate. Și, de ce n-aș recunoaște, în mijlocul acestor oameni, timp de mai mulți ani, începînd cu 1976; m-am găsit într-o atmosferă cu care pleasem încărcat de acasă, cu o sete de a contribui cu ceva pentru alinarea suferinței neamului. Am găsit formațiunea de orientare românească Totul pentru Patrie, unde se scoate de mulți ani de zile revista Carpații, fondată, la vremea ei, de Aron Cotruș și continuată astăzi de Traian Popescu. Acolo a fost leagănul în care ne-am adunat la riul Vavilonului și-am plîns drama noastră românească. Acolo ne-am unit, ca albinele pe fagurele de miere secătuit ca să putem da o leacă de miere, de speranță și să facem cunoscută drama noastră în fața poporului spaniol. Noi nu ne-am închisat. Același articol din Gazeta de Transilvania sau din Carpații apar în română și în spaniolă. Trebuia să mentalizăm, să conștientizăm pe spanioli în acele legături necesare, peste mări și țări. A fost o muncă grea și cu răbdare, considerînd că numai așa putem apărea în lume, cu argumente istorice de nivel academic, așa cum au făcut marile noastre figuri românești și acum îl citez din nou pe marele magister George Uscătescu.

D. S.: Sînteți un luptător și un intelectual, dar înainte de toate, prin vocația dăruită dumneavoastră de Dumnezeu, rămîneți un păstor de suflete. Puteți să ne spuneți pilda călăuzitoare, care v-a îndrumat și v-a făcut să nu simțiți oboseala, acele cuvinte care ne-ar putea ajuta, acum, pe noi?

T. M.: Dar e atât de simplu... Cînd vorbim de problema antropologică și problema divinului, singurul exemplu care rămîne valabil și obligatoriu, pentru toți care ne recunoaștem ca și creștini este Domnul nostru Isus Cristos, omul adevărat, cel care a spus „Învățați de la mine blîndețea și smerenia”, dar și „Iartă-le lor, Doamne, că nu știu ce fac”. Exemplul Său este veșnic. Și pe noi aici, unii ne ridicau în slăvi și aceiași, astăzi, poate ne spun: „Răstignește-l!”. Și pe Cristos, cînd a intrat în Ierusalim l-au aclamat cu ramuri de măslîn și după trei luni, același popor la răstignit. Dar, același Cristos s-a rugat pentru iertarea lor. Gîndul lui a fost „Păstrează-i să fie una, așa cum și noi sîntem Una: Tată, Fiul, Duh Sfînt”. Gîndul lui a fost în Unitatea în care toți cred, o unitate în diversitate. Fără iertare și fără muncă în demnitate, și fără un suflu comun nu se va face nimic. În primul rînd, nu-mai plecînd de la o iertare, de la o reconciliere totală și în spirit nou, o îndumnezeire în fiecare și în toată comunitatea românească, putem avea speranțe că vom ajunge la o Românie Mare, fericită și prosperă.

Dorin SERGHIE

Confesiunile lui Alexandr Zinoviev (II)

Statul meu propriu

După plecarea din U.R.S.S. mi-am mărturisit într-un interviu formula existențială: „Eu sînt un stat suveran.” A fost interpretată ca un simptom al nebuniei, al grandomaniei și apropiată de celebrele sentințe a lui Ludovic al XIV-lea: „Statul sînt eu”. Interpretare eronată, trebuie să precizez. Regele se găsea pe culmea ierarhiei sociale; eu mă adăpostisem la poalele ei. Putea să se întindă asupra a milioane de oameni; eu nu aveam nici cel mai mărunț subordonat. În rarele momente cînd am ocupat o funcție de șef, ca m-a apăsător și am pierdut-o rapid. Regele

se identifica unul stat de mai multe milioane, iar statul meu nu mă cuprindea decît pe mine însumi.

Formula lui Ludovic al XIV-lea exprima monarhia absolută. A mea nu vorbea decît despre intenția unui cetățean obișnuit al societății comuniste de a cuceri și apăra propria sa libertate și independență împotriva supunerii colectiviste a individului.

(...) Aplecarea mea înspre colectivism n-a făcut drumul ușor. Știam că mă condamnă la singurătate și eram în același timp intrigat de gîndul că posibilitățile unui om singur, într-o

societate în care succesul se obținea numai prin grupuri și în grupuri erau extrem de reduse. Îmi dădeam seama foarte bine că poziția mea nu era decît un sistem de apărare individuală împotriva extremelor colectivismului, împotriva mafiei, a culturii de masă, a demenței ideologice și a depravării morale care amenințau omenirea.

(...) Orice afront adus controlului colectivității este resimțit ca o amenințare la integritatea societății. De aceea societatea comunistă este nemiloasă față de indivizii independenți. Și autoritatea imediat se opune primului, autoritățile superioare și organele

administrative nu intervin decît mai târziu (...)

Nu am un program pozitiv al transformării sociale. E, în fond, o chestiune de principiu: toate programele pozitive vizează crearea paradisiului pe pămînt, iar experiența arată că acest paradisiu nu elimină problemele, dramele, tragediile. Dimpotrivă!

Am putut constata că cele mai rele defecte ale societății sînt generate de cele mai bune emanații ale sale și că în numele celor mai înalte idealuri se comit cele mai mari cruzimi. Nu se pot elimina defectele unui sistem social fără a elimina, în același timp, părțile lui cele mai bune. Orice ameliorare a sistemului comunist provoacă refînțarea virtualităților sale, ceea ce nu pot accepta. Orice slăbire dezlănțuie un ansamblu de forțe

pe care eu ațt mai mult nu le pot accepta.

Luînd în considerare toate transformările posibile ale societății sovietice — descentralizarea, autogestivitatea, multipartitismul, fărîmîntarea țării, federația statelor autonome, introducerea inițiativei private și așa mai departe —, am putut stabili că fiecare dintre aceste transformări, singură sau împreună cu altele, ducă inevitabil la efecte contrare și rezultate negative. Am ajuns la concluzia că problemele comunismului nu-și pot găsi rezolvarea decît în cadrul procesului istoric viu care rezultă din lupta între forțe sociale și tendințe sociale. Aceste soluții nu vor fi, așadar, apriori, cele mai bune, ci cele mai naturale.

(Va urma)
(În românește de Ilcana ULMU)

NU-I SCUMP CE-I SCUMP, ÎI SCUMP CE-I IEFTIN

În sfârșit, am constatat că totuși cineva din frumosul nostru municipiu se preocupă și de modul în care se face debarasarea de unele „produse” inerente ale civilizației, resturile menajere.

Am aflat că întreprinderea care se ocupă în municipiul Cluj de ridicarea gunoierului, este G.I.G.C.L. și că aceasta a „luat măsuri” de confecționare a unor pubele pe care să le închirieze asociațiilor de locatari din municipiu pentru modesta sumă de 11 lei/lună. Înainte ca unitatea în cauză să producă un număr prea mare din pubelele amintite, am de pus câteva întrebări, de fapt, câteva idei.

1. Ați văzut vreodată cum se depozitează și ridică resturile menajere în localitățile și de pe autostrăzile țărilor Europei occidentale? Cu câta timp în urmă, dacă puneai o asemenea întrebare, ți se replica că ești cosmopolit și că te ploconеști în fața Occidentului. Vă mărturisesc sincer, că în schimbul unor măsuri ferme, operative și civilizate de igienizare a municipiului, accept să fiu declarat cosmopolit.

2. Consider laudabilă inițiativa confecționării de pubele, însă așa mai întreba: cu cine s-a consultat întreprinderea când a luat măsuri de confecționare a acestora, având în vedere că problema organizării și ridicării resturilor menajere și a gunoierului stradal este o problemă de larg interes public și cu implicații mult mai profunde decât s-ar părea la prima vedere? Procedând astfel, a dorit G.I.G.C.L. să in-

venteze lucruri deja inventate? Aș putea fi acuzat că sînt adeptul centralizării excesive, adept al cenzurării inițiativelor oamenilor, că „sugrum” spiritul de inventivitate. De fapt, se poate spune orice. Este însă inadmisibil că într-o asemenea problemă nu se ține cont de modul în care au rezolvat această problemă țările occidentale.

3. Se vorbește de închirierea pubelelor „asociațiilor de locatari”. Ajungem din nou la re-

AM O IDEE

zolvarea lucrurilor pe felii? Cred că problema trebuie gândită pentru fiecare apartament, pentru fiecare casă în parte, pentru fiecare familie, instituție, întreprindere sau chiar pentru întreaga țară.

În legătură cu ornaizarea și reglementarea ridicării resturilor menajere și a gunoierului stradal ar fi de lămurit câteva aspecte:

1. De ce ridicarea resturilor menajere se face de către o întreprindere, iar a gunoierului stradal (A.P.S.)? Va trebui înființată o a treia întreprindere care să ridice cadavrele animalelor decedate în gospodăriile populației sau pe străzi? Oare curățenia orașului n-ar putea fi asigurată de o singură întreprindere?

2. Ritmicitatea adoptată de cîtiva ani în ridicarea resturilor menajere din gospodăriile populației, continuată de altfel și du-

pă Revoluție, nu justifică modificarea taxei de 1,62 lei/lună, pentru că aceste resturi se ridică la trei săptămîni odată. Nici o societate nu-și permite să creze condiții de cîștig fără muncă.

3. Referitor la numărul de mașini din dotare, 30, propun folosirea celor 30 de mașini active în trei schimburi (egal 90 de mașini), cu acțiune benefică de igienizare a localității noastre.

4. Și-au pus vreodată întrebarea, factorii de răspundere pentru curățenia orașului, de ce România are o rată așa de ridicată de îmbolnăviri prin boli infecțio-contagioase ca hepatita epidemică, dizenteria, scabia și în ultima vreme holera? Răspunsul la această întrebare se află în modul și operativitatea cu care se va reuși să se igienizeze teritoriul, locuințele și viața noastră în general.

5. Poate ar fi necesar ca în cărțile de citire să reparați vechile, dar utilele povețe, „Curățenia este mama sănătății” sau „Acolo unde intră soarele nu intră doctorul”, povețe care au generat un popor sănătos.

6. Ce-ar fi dacă o întreprindere particulară sau una de stat ar organiza o secție de producere a unor „pubele de talie europeană”? Am putea trezi interesul întregii țări. Faceți un concurs între metal și material plastic, cînd veți hotărî tipul de pubele, aflînd care ar fi mai rentabil pentru dv. și mai ieftin pentru noi.

Dr. Eugen POP

LĂCOMIA

Goana după înavuțire nu aduce fericire. De acest lucru s-a convins și Ion Berescu, pedepsit cu 1 an și 4 luni închisoare pentru furt în dauna avutului obștesc. Acest om părea bun, serviabil cu toată lumea și liniștit. Toate acestea doar în aparență, pînă în ziua cînd tribunalul a pronunțat arestarea lui.

De ce acest verdict drastic? Pentru că Ion Berescu a sustras piese auto și le-a vîndut. Era de meserie electrician auto și, în virtutea îndatoririlor de serviciu, trebuia să efectueze periodic reparații la autovehiculele din dotarea unității, în care scop primea piese noi de la magazie. Șeful său direct nu-l controla niciodată ce face cu ele, dacă le folosește în scopurile pentru care i-au fost încredințate și dacă întocmește acte justificative. Preda pur și simplu mașina și toată lumea era convinsă că Ion Berescu și-a îndeplinit în mod conștiincios datoria. Nimeni nu și-a putut închipui că piesele noi erau scoase din unitate și ascunse la domiciliul său, iar la autovehiculele date spre reparație, rămîneau aceleași piese vechi.

Cum însă ulciorul nu merge de multe ori la apă, infractorul este prins, într-o zi, forțînd poartă unuia autoturism, în care văzuse o piesă valoroasă și dorea neapărat să și-o însușească. A fost predat organului de ordine. Cînd a fost anunțat că i se va face o percheziție la domiciliu, a ripostat: „N-are nimeni dreptul să intre în casa mea, așa ceva nu permit!” I s-a arătat autorizația procuraturii.

Cînd a citit-o i s-au întunecat ochii și n-a mai îndrăznit să facă nici un gest. În locuința lui s-a găsit un adevărat depozit de piese pentru mașini. A început numărarea: diode, faruri, becuri, ștergătoare de parbriz, pompe de benzină etc.

Cum a fost posibil ca Ion Berescu să scoată din unitate atîtea piese fără să știe nimeni acest lucru? Era evident că aici conducătorii auto ale căror mașini au fost reparate nu și-au făcut datoria la recepționarea lucrărilor. Și ei aveau obligația să verifice dacă piesele vechi au fost înlocuite cu altele noi.

Acest episod a pus în lumină faptul că, în unitatea în care a lucrat Ion Berescu, n-a existat un climat corespunzător de exigență, a predominat o atmosferă de nepăsare, un spirit tolerant față de neglijențele profesionale. Era normal ca nimeni de la punctul de control al unității să nu-l controleze niciodată pe Ion Berescu la ieșirea din unitate? Cei ce aveau obligația să verifice starea tehnică a autovehiculelor și-au făcut în mod conștiincios datoria? Este absolut evident că sustragerile de orice fel se produc acolo unde sînt create condiții, unde terenul este prielnic. Hoțul operează acolo unde este sigur că-i reușesc acțiunile.

Acum Ion Berescu și-a primit pedeapsa meritată. El nu s-a mulțumit cu ceea ce i se cuvinea, de drept, prin muncă cinstită. Așa pățesc toți cei care bagă mîna în avutul statului, care sfidează normele dreptății și justiției.

ION GHERCIOIU

BREVIAR CETĂȚENESC

OBLIGAȚII NEONORATE

Despre sistemul defectuos de distribuire a presei (centrale și locale) s-a mai scris. Faptul că abonații primesc ziarele și revistele sporadic, nu a convins factorii decizionali să ia măsuri suficiente de energie ca să ducă la dispariția nemulțumirilor. Domnul Eugen Gugu, domiciliat în Piața M. Viteazul nr. 11, bl. A, apart. 17, s-a abonat la începutul anului, pentru perioada ianuarie-iulie, la revista „Viața medicală”. Dar pînă la data de 6 septembrie nu a primit nici un exemplar al revistei. Sesizările făcute au rămas fără nici un răspuns. Și atunci se întreabă dacă nu ar fi drept să i se restituie contravaloarea abonamentului. Totuși, poate pe această cale se lămurește ce s-a întîmplat cu chitanța seria Z nr. 0145589 din 16 ianuarie a.c., eliberată de Oficiul postal 1. Nu de altă dar un „partener de afaceri” care nu-și respectă promisiunea, este oculii!

INTRE TRAGIC ȘI GROTESC

De data aceasta nu „mafia” cimitirelor o aducem în prim-plan, ci lipsa de organizare (sau dotare) de la cimitirul de pe strada Crișan. Scrisoarea domnului Asztalos Dionisie (str. Gr. Alexandrescu nr. 24) ar putea stîrni hazul dacă nu s-ar referi la o înmormîntare. În ziua de 1 septembrie, la ci-

mitirul amintit, pentru înmormîntarea fixată la ora 13, groapa nu era săpată. După aproape o oră de așteptare ceremonia putea începe, dar sicriul nu era nicăieri. Prin bunăvoința unui cunoscut, venit să asiste la înmormîntare, sicriul este adus de la Cimitirul Central. Dar asta nu este totul! După slujba religioasă, groapa este acoperită nu de gropari (aceștia și-au terminat misiunea aducînd sicriul pînă la groapă), ci de rudele și cunoștințele venite la îngropăciune.

De acord, ca pentru o ființă apropiată să faci acest ultim efort de a-i acoperi mormîntul. Dar atunci să nu se mai pretindă respectivele taxe (și nici „stimulente” de toate soiurile).

D-ALE EDILOR!

Approape de centrul orașului există un adevărat focar de infecție, care de ani de zile nu deranjează pe nimeni (numai pe vecini, cu siguranță!). Este vorba de imobilul părăsit, de pe strada Potaissa. E adevărat că există o tăbliță (ruginită) prin care se interzice aruncarea gunoierilor în zonă, dar cine mai ține cont de ea? Dacă demolarea rămășiței de clădire prejudiciază integritatea vechiului zid de care se sprijină, atunci măcar ar trebui curățată și să i se găsească o destinație cît de cît onorabilă pentru conformitate, Flavia SERGHIE

DAR CU CAMIONUL CE-AU AVUT?

În satul Lita, încă țăranii se mai frămîntă. Unii sînt împotriva C.A.P.-ului, alții sînt pentru. Unii s-au constituit într-o asociație și și-au muncit pămîntul pe cont propriu. Alții, din păcate, s-au făcut că-l muncesc. Neînțelegeri au fost și mai sînt și în privința animalelor.

În lipsa unei legi explicite care să fie în măsură să aducă claritățile necesare în noianul de opțiuni, unele obiective, altele mai puțin, se mai bîjbîie încă. S-a intrat în toamnă și sămînța viitoare recolte — pîinea țării — de-acum trebuie pusă în pămînt. Și nu oricum!

După atîția ani de opresiuni, frămîntările țăranilor, cei mai obidiți dintre toți, pe undeva

sînt firești. Nefirești și cu totul păgubitoare sînt... răzbunările. Încă nu știm și nici de către cine și din ce cauză, cîtiva săteni amețiți de băutură, s-au răzbunat pe... camionul C.A.P.-ului. I-au tăiat cauciucurile și i-au spart geamurile. Pagubă curată. Rămîne de văzut din buzunarele cui va fi recuperată.

Privind camionul aflat în... suferință, oamenii care vor avea nevoie de el la transportul produselor de pe cîmp se întreabă mirați și revoltați totodată:

— Dar cu camionul ce-au avut?

Într-adevăr, ce-ați avut cu el, oameni buni?

Ion CORDOȘ

SERIALUL NOSTRU

— Interviu cu domnii Virgil Roman Pop și Petru Enghis, judecători, secția penală, Tribunalul Județean Cluj —

Virgil Roman Pop: Infracțiunea de viol face parte din capitolul 3, Cod Penal și se referă la infracțiuni privitoare la viața sexuală. Infracțiunea de viol este reglementată de articolul 197, Cod Penal. Prin infracțiunea de viol se înțelege raportul sexual cu o persoană de sex feminin prin constrîngeră acesteia, prin mai multe mijloace, profitînd de imposibilitatea de a se apăra sau de a-și exprima voința, fapte ce se pedepsesc cu 2 pînă la 7 ani. În cadrul articolului mai sus-amintit, 197, există forma agravantă a infracțiunii de viol, care se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani în următoarele cazuri: dacă victima nu a împlinit 14 ani, dacă fapta a fost comisă de mai multe persoane, dacă victima se afla în grija, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau dacă i s-a cauzat victimei o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății. Există a treia dispoziție legală, dacă fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei și se pedepsește cu pedeapsa între 7 și 15 ani. Următorul aspect este foarte im-

portant: oamenii nu înțeleg că infracțiunea de viol se referă la libertatea sexuală. Nici o persoană nu poate fi constrînsă să întreprindă raporturi sexuale împotriva voinței, indiferent de împrejurările care se creează, așa-zisele condiții „optime” sau „întime”. Concură la realizarea infracțiunii, relațiile de prietenie care nu au o bază trainică, de

nografice. Mergînd mai departe, ajungem la precaritatea pregătirii din și în familie, a educației, nefrecventarea școlii, lipsa unei educații sanitare și sexuale. Ajungem la victime. Instrumentalizînd cauzele, am constatat prin cercetările judecătorești, în unele situații, culpa morală a victimelor. Culpa constă în acte provocatoare, de încurajare, avan-

Ei se confruntă cu grave probleme de educație sexuală. Educația sexuală constituie o verigă a educației morale. Revin la mutațiile sociale. Unul de la țară care era fruntea satului, venind la oraș se simte marginalizat, nu-l mai bagă nimeni în seamă, e un nimeni. Și el trebuie să „culeagă” ceea ce noua societate îi oferă: un liberalism rău înțe-

cat și viol. Fapta s-a petrecut în seara zilei de 30 iulie '88, cînd D. Șt. a aplicat victimei, în vîrstă de 82 de ani (!), numeroase lovituri cu pumnii peste față și cap, a strîns-o de gît, i-a îndesat un căluș în gură, în scopul întreprinderii de raporturi sexuale, împrejurare în care i-a suprimat viața, întreprinînd mai apoi cu victima raport sexual. Inculpatul provine dintr-o familie dezorganizată, fără o educație corespunzătoare. Ca studii, 10 clase. Ca profesie — muncitor necalificat la T.A.G.M.M. Cluj, depozitul Agihreș. Minor fiind, B. Șt. a comis fapte cu caracter penal fiind internat la școala specială de muncă, și reeducare Tg. Ocna, unde s-a calificat bobinator. În individualizarea sancțiunii, instanța a ținut cont de gradul concret de pericol social al faptelor comise de persoana inculpatului care nu este la prima confruntare cu legea penală, cît și de împrejurările care agravază răspunderea penală săvîrșind două infracțiuni.

„VIOLUL — terorism de masă” (IX ultima parte)

respect, de stimă, la fel și discotecile, barurile, cinematografele ca locuri de atragere. Sîntem în prezența infracțiunii de viol chiar dacă victima a mai avut sau nu raport sexual anterior consumării infracțiunii. E un lucru important deoarece oamenii se prevalează de acest lucru

— Care ar fi cauzele? Condițiile?

— Să începem cu infractorii. De regulă, infracțiunea de viol se consumă sub influența alcoolului, lucru ce poate duce la aberații sexuale. Infractorii, în general, provin din familii dezorganizate, părinți despărțiți, cu o perioadă a copilăriei marcată de atitudini necorespunzătoare din partea părinților, certuri, bătăi, scandal, apol, anturajele și nu în final, influența nefastă a filmelor și revistelor por-

suri, toate contribuind la incitarea instinctului. Se adaugă și comportamentul în societate, preferința pentru o anumită „societate”. Să nu omitem naivitatea unor tinere de a accepta cu ușurință diversele propuneri și invitații.

Petru Enghis: Condițiile sînt cele sociale, de viață socială, acum mai mult ca oricînd. Am în vedere educația morală a cetățenilor, lipsa suportului material. În societatea noastră anterioară era o educație morală realizată în familie și școală. Era morală familiei. Religia avea un rol deosebit în această educație. Or, religia în ultimii 50 de ani a lipsit. Virtutele și valorile morale au dispărut. În al doilea rînd, mutațiile sociale sînt teribile de mari. Conduita cetățenilor în cadrul mutațiilor nu a fost una pozitivă. La nemți de exemplu.

les. Desigur, de la individ la individ, ținînd cont și de profilul său, de educația primită pînă în acel moment.

— Care este comportamentul infractorilor?

Virgil Roman Pop: Majoritatea se prevalează de această acuză, dînd vina pe victimă. Nu este nevoie de violență, amenințările cu moartea, cu aruncatul pe geam determină victima să accepte actul, de frica consecințelor. Vedeti deci, aspectele sînt multiple, variate, cu consecințe nu întotdeauna din cele mai plăcute. Am să vă dau un singur exemplu. Este vorba de un caz din anul 1988, este vorba de Sentința penală 68/88 prin care Tribunalul Județean Cluj condamnă pe Balint Ștefan la 20 de ani închisoare și 5 ani interzicerea unor drepturi, pentru infracțiunea de omor califi-

★
Țin să mulțumesc tuturor celor care prin materiale, sugestii, idei au contribuit la realizarea și împlinirea acestei anchete sociale. Fiecare luare de poziție a exprimat un punct de vedere, avizat, bazat pe experiență. Experiență de viață, experiență profesională. Dura lex sed lex.

Demăstene ȘOFRON

APAHIDA - un sat al surprizelor arheologice

Când și cum a intrat Apahida în literatura arheologică? Apahida e un sat plin de surprize, care a intrat în literatura arheologică la sfârșitul secolului trecut, când acolo s-a descoperit un tezaur de aur; un mormint extrem de bogat; mormintul unui șef barbar de la sfârșitul sec. al V-lea și începutul sec. al VI-lea, creștin și, cu siguranță, în foarte bune relații cu Imperiul bizantin. Descoperirea de atunci a fost urmată de una similară în 1968 și în 1978 a fost imbogățită cu o piesă dintr-un posibil al treilea mormint de aceeași factură, suficient pentru a se vedea că aici, în sec. V-VI a funcționat un centru tribal puternic al unei populații migratoare de origine germanică, dar o populație creștină, în bune relații cu sudul Dunării, cu lumea bizantină, și, deci, foarte probabil, în destul de bune relații cu autohtonii romanici creștini. Din păcate, eforturile de a surprinde așezarea corespunzătoare acestor morminte au eșuat...

La începutul secolului nostru s-a făcut la Apahida o altă descoperire: o mare necropolă celtică, un cimitir celtic de incinerare, una din marile descoperiri de acest fel din țara noastră, care dovedește așezarea celtilor aici și colucuirea lor cu autohtonii daci (mai târziu, descoperiri ca aceea de la Dezmir, de pildă, veneau să arate asimilarea progresivă a celtilor de către autohtonii). Tot de la începutul secolului nostru se cunoștea la Apahida cel puțin două ferme romane, vile rustice, construcții mari, gospodării complexe aflate în proprietatea unor cetățeni romani bogați care, de obicei, rezidau în oraș (orașul în cauză este Napoca), iar ele erau administrate de administratori, arendași ai epocii de obicei libertari.

Când ați luat contact pentru prima oară cu Apahida?

În 1987. Lucrările de descoperire din acel an au dus la descoperirea întâmplătoare a unui splendid tezaur monetar, compus din peste 1000 piese de argint. Acest tezaur este în prezent la muzeul nostru și este cel mai frumos și mai complet tezaur din județul Cluj. Descoperirea s-a făcut datorită și cu sprijinul permanent al cetățenilor din sat: ciobanul Petre Jucan, care a văzut primul monedele, lucrătorii fermei I.T.T., elevii școlii din localitate. Concomitent cu munca de recuperare a tezaurului, care a durat luni de zile, s-au făcut primele explorări de suprafață la sud-vest de Apahida, unde s-au pus în evidență urmele unor locuiri sporadice, temporare. Probabil mormintele respective erau morminte izolate în tumuli, fără a fi însoțite de mormintele supușilor și, în orice caz, nu în vecinătatea imediată a unor locuințe. În 1988 am sesizat pe un deal, deasupra satului, pe Dealul Pădurice, urmele unor construcții. Sondajul arheologic pe care l-am condus în 1989 a surprins pe Dealul

● Interviu cu dl. Radu ARDEVAN, muzeograf principal la Muzeul de Istorie al Transilvaniei ●

Pădurice, la N.E. de sat, fundații de piatră ale unor construcții romane. S-a recoltat material arheologic specific, ceramică, fragmente ceramice, iar descoperiri mai vechi au identificat, încă de la începutul secolului, urme romane în zona Lacului Cocor (astăzi aproape secăt), pe Dealul Dărăoaș. În 1990, un sondaj arheologic făcut pe Dealul Pădurice a pus în lumină vestigii romane. În 1989 noi credeam că vom descoperi același obiectiv, dar calitatea descoperirii ne-a arătat că nu e vorba de așa ceva. Descoperirile de la 1990 erau mai ales obiecte de bronz, care par să fi aparținut echipamentului unor militari, iar ceea ce am găsit noi sînt semne clare ale unei vieți rurale civile. Undeva trebuie să fie și un post militar de observație, pe care încă nu l-am găsit. Faptul că vestigiile se întind pe o suprafață atât de mare, în toată partea estică a satului Apahida, mă face să mă gândesc că nu e vorba de o vilă rustică aici, care ar fi mai izolată, ci de un vicus, un sat roman, un sat al coloniștilor romani și al autohtonilor daci ce trăiau împreună. În timp ce dincolo de riu, cele două vile rustice, par a fi proprietățile celor mai înstăriți, a unor proprietari rurali de importanță mai mare, satul este al micilor producători, al celor care lucrau la acele vile rustice și care, probabil, aveau și ogoare ale lor de partea cealaltă a râului. Descoperirea din 1989 ne-a mai furnizat un element în plus: într-un punct al unei singure secțiuni practice a apărut o podină de lut. Ulterior s-a văzut că era în vecinătatea construcției de piatră. Pe această podină s-a recoltat foarte mult material ceramic de factură romană, dar și material dacic. Stratigrafic, vorbind, podina de lut

pare a fi ulterioară construcțiilor de piatră, pentru că este puțin mai sus decât nivelul de călcare al construcției de piatră. Și atunci, concluzia este că la o dată ulterioară retragerii aureliene, când marea clădire din piatră a fost abandonată, s-a înjghebat un adăpost mai modest, o construcție probabil de lemn cu podină de lut, în care au trăit oameni care foloseau atât ceramica romană, cât și ceramica dacică tradițională, deci erau sau sătenii din alte sate mai modeste, care au venit să se așeze în clădirile abandonate și în vecinătatea lor, sau, cine știe, grupuri de daci din afara provinciei dacice, imigrați în interiorul fostei provincii și trăind acum împreună cu locuitorii daco-romani. Deci grupuri de daci în curs de rapidă asimilare. Toate aceste elemente ne arată că așezarea de la Apahida și îndeosebi punctul Dealul Pădurice, promit a fi în continuare interesante pentru arheologi.

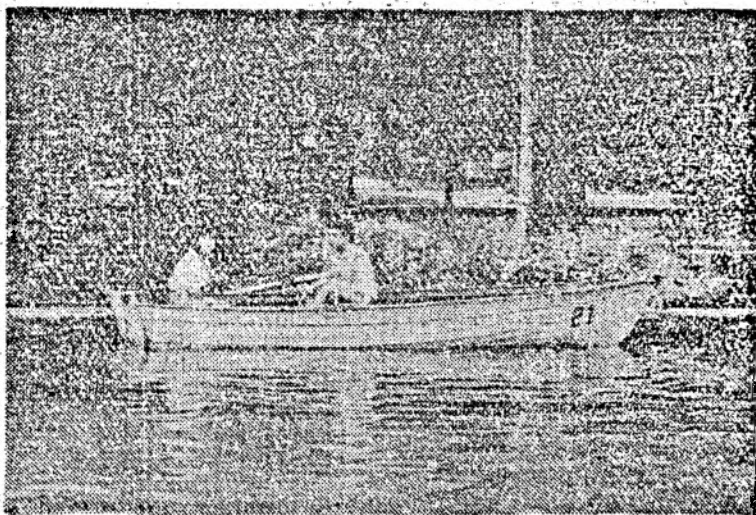
Cercetarea dv. nu s-a extins și în satele învecinate?

Nu. S-a făcut doar cercetare de birou, în sensul că am adunat descoperirile vechi făcute la Sinicoara, Dezmir, Jucu. Aici există cu siguranță ferme romane, locuiri romane, vile rustice, dar sînt și puncte de locuire rurală. Sînt descoperiri, monedete, sînt descoperiri de monumente de piatră, fragmentare. În această perioadă, toată Valea Someșului era înțesată de o viață romană rurală intensă, care gravita spre Napoca, orașul care le aprovizionă cu produse manufacturate și care era consumatorul principal al produselor satului.

Se pot preciza limitele teritoriului rural atribuit orașului Napoca?

Nu se pot încă preciza. Într-o cercetare proprie, încă nepublicată, am încercat să precizez hotarele acestui teritoriu rural și înclin să cred că cuprindea tot bazinul Someșului Mic, foarte probabil pînă la Gherla.

Monica TRIPON

În amintirea verii care a trecut

C.F.R., SAU CIT DUREAZA O CALĂTORIE DE LA CLUJ-NAPOCA LA JUCU

Sîmbătă, 8 septembrie, trenul de persoane de la ora 14,18 pornește încet-încet din gară, continuînd în același ritm pînă la podul dintre Apahida și Jucu, unde în sfîrșit se oprește.

Lume multă, ca sîmbăta, oamenii se grăbesc spre casă, alții la nuntă, mulți urmînd a-și continua din Gherla sau Dej călătoria cu alte mijloace de transport. După aproximativ 2 ore și jumătate (căci nici un conducător nu s-a sinchisit să anunțe călătorilor motivul opririi sau măsurile luate), unul din trenurile ce trec pe lângă cel în „repaus” ia călătorii care coboară pe linie pentru ultima salvare — cei care aveau drum pînă la Dej. (Ceilalți au rămas în tren, iar mulți au plecat cu ocazia la Apahida sau Jucu).

Pe la ora 17,30 trenul, odihnit de-acum, și-a continuat vertiginos drumul. Singura lozincă scandată a fost „Jos... din tren!” (că poate ne ia următorul).

I. DAMACUȘ, sau călătorul cu biletul 2491

PLECĂCIUNE ȚIE, STRĂINE...!

Alergăm după tot ceea ce ne-a fost interzis pînă în urmă cu doar 9 luni. Sintem înnebuniți de demonstrații, de sex, de pornografie, de ocultism, religie, de relații cu străinii. Mai ales de relații cu străinii. Cum vine unul în țară, cum sîrim cu toții în întîmpinarea lui: unii din pură dorință de a fi ospitalieri, alții pentru a afla dacă nu are ceva de vindut ori de dat de pomana, alții — să-i luăm interviuri. Ca să avem încredere în oamenii noștri, trebuie să știm cu lux de amănunte tot ce-au făcut măcar „în ultimii cinci ani”, ca să avem încredere în străini, e suficient să-i vedem cu o cruce roșie pe braț ori cu o Biblie în mînă, și-atunci le deschidem toate porțile, le arătăm toate „bubele” noastre, le lăsăm să ne dea sfaturi și, indiferent ce ne spun, îi credem. Îi credem pentru că vin „din afară” și, după părerea noastră, „n-au nici un interes să ne mintă”. În dorința de a ne „occidentaliza” și a ne „reînnoi”, devenim, rînd pe rînd, audiorii tuturor misiunilor veniți din țările Europei sau altor continente; întoarcem spațiile bisericilor și tradițiilor noastre și, ademeniți de chemările bine ticluite, de așele de peste toți stîlpii din oraș, ne îngrămădim ba la Casa de cultură a studenților, ba la Teatrul Național, ba, în ultima vreme, la cinematograful „Republica”, pentru a sorbi cuvintele celor care pretind că văd ce se întîmplă în lume „din perspectiva lui Dumnezeu”. Încîntați că sîntem înșiși să intrăm fără plată în sala în care se vorbește despre „Secretele puterii personale — Cheia succesului și a fericirii”, nu ne revoltăm deloc în momentul în care, în același loc, ni se oferă „Biblia” la 120 lei, „Imnuri creștine” la 200 lei, Ellen G. White — „Educație”, la 100 lei. Săraci sau bogați, cumoară tot ce ni se pune pe masă, în dorința de a ne împăca cu Cernil. Sintem darnici cu străinii și zgîrciți cu noi înșine și cu nechiții noștri. Grăbiți să aflăm planul lui Dumnezeu cu omenirea din timpul sfîrșitului (tema „evangelizării extraordinare” de duminică 9 septembrie, de la cinematograful „Republica”), puțin dintre noi își pleacă urechea la strigătul actual al cercetătorului școlilor de la întrare, care așteaptă cu mîna întinsă mila noastră. Cei porniți să asculte glasul Divinității nu aud întotdeauna plînsul semenilor lor...

În relațiile cu străinii și cu tot ce ne-a fost interzis pînă nu de mult, ne asemănăm într-un fel flămîndului care, după zile în șir de post, mînlăne, fără să aleagă, tot ce i se pune pe masă. Dar, în același timp, asemeni indienilor din vremea lui Columb, lăsăm să ni se scurgă aurul printre degete, cu ochii zgîlți la mărgelile de sticlă colorată care ni se dau în schimb...

M. TRIPON

AȘTEPTÎNDU-L PE... GODOT

În timpul celui de al doilea război mondial, tatăl meu avea o funcție relativ importantă într-un orașel din mijlocul Transilvaniei. Tîrziu apoi mi-a vorbit despre viața din acel tîrg unde trăiau în bună înțelegere 20.000 de suflete, cam 45 la sută români, 40 la sută maghiari, 10 la sută evrei și 5 la sută sași. Singurul factor de destabilizare, spunea tatăl meu, erau pe vremea aceea „verzi” (a nu se confunda cu ecologiștii de azi). Duri, sîngeroși, răzbuunători. Și aveau și arme. L-am întrebat odată care era, pe atunci, situația partidului comunist. Mi-a răspuns că da, existau comuniști în A., vreo patru: doi unguri, Zoltan și Ianoș, unul tîmplar, celălalt muncitor la abator, un român, Andrei, cefarist și un evreu, croitor, Isaac. Acesta din urmă se prezenta din cînd în cînd la tatăl meu și-i spunea: „Dom’ șef să trăiești, am dori și ții să facem o ședință. Permiteți?” „Sigur, Isaac, dar unde-o faceți de data asta?” „La Zoltan, că are vin mai bun”. „Da, cum faceți voi dacă vreți să votați vreo hotărîre? Sînteți patru”. „Păi, dom’ șef, noi nu prea discutăm politică. Batem o carte, jucăm table, trece timpul”.

Altădată, cînd soarta războiului părea decisă, tatăl meu l-a întrebare pe croitor: „Ce părere ai, Isaac, care ajungem mai repede la noi, rușii sau americanii?” „Știu, gu ce să zic? Pentru mine e tot la fel; dacă vin rușii am destui maritori c-am fost comunist. Dacă ajung ceilalți, am rude destule în America. Credința mea este totuși, îmi pare rău c-o spun, că nu americanii vor ajunge aici. Ca o dovadă: dacă mă însel, am să vă fac un costum de haine pe gratis. Cu stofă de la mine cu tot”.

Isaac a avut dreptate: „eliberatorii” noștri au venit din răsărit.

Croitorul a plecat totuși peste ocean. Zoltan și Ianoș sînt de multă vreme pensionari. Andrei a pierit într-un accident de tren. Românii însă, în ciuda evidențelor, au continuat să-i aștepte pe americani. Numai că ei, americanii, aveau alte probleme, alte interese și nu prea știau unde se află România. Ei au „venit” peste tot unde au fost sau n-au fost chemați, mai precis exact acolo unde au dorit-o: în Sicilia și Normandia, în Grecia și Turcia, la Berlin, în Vietnam în Coreea, în Grenada, în Panama, în zona Golfului. Ba au debarcat și pe inospitalierul satelit al Terrei și în curînd, dacă vor fi de acord și apărătorii „locurilor sfînte” în frunte cu Saddam Hussein, vor pleca și pe Marte.

Dorin ALMAȘAN

Duminică 16 septembrie:

- 8,00 — Universul creștin; 8,40 — 9 — O poveste muzicală; 9,00 — Top Transilvania — muzică populară; 12,00 — Atlas european; 12,30 — Umorul de la A la Z; 13,00 — Top 10 — muzică ușoară; 16,00 — Ocolul Pămîntului — pagini enciclopedice; 16,20 — Tutti Frutti: magazin muzical; 17,00 — Unda pentru minți, inimă și literatură; 17,30 — Miracolul sunetelor: muzică electronică; 20,00 — Clubul gazetariilor; reluare;

Luni, 17 septembrie:

- 6,00—8,00 — „Bună dimineața” — actualități și muzică; 10,00 — Interpelări. La început de an școlar; 10,20 — Muzică populară; 10,50 — Cîntec șoptit: moment poetic; 11,00 — Radiomagazin științific; 11,30 — Globul muzi-

- cal: piese din filme; 12,00 — Bursa ideilor; 12,20 — Concert de prînz; 16,00 — Meridiane și paralele în lumea de azi; 16,30 — reprice muzicale; 17,00 — Buletin de știri; 17,10 — Breviar cultural; 17,30 — Odiseea artei lirice; Boema (III); 20,00 — Top 10 (reluare);

Marți, 18 septembrie:

- 6,00—8,00 — „Bună Dimineața” — actualități și muzică; 10,00 — Dialogul muzelor; 10,30 — Divertisment orchestral; 11,00 — Management; 11,20 — Piese de virtuozitate; 11,30 — Salonul artelor; 12,00 — Concert de prînz; 12,30 — Ateliere muzicale; 16,00 — Radiomagazin științific (reluare); 16,30 — Varietăți muzicale; 17,00 — Buletin de știri; 17,05 — Virstele șlagărului; 17,30 — Interpelări (reluare); 20,00 — De vorbă cu ascultătorii; 20,30 — Din grădina cu flori multe — muzică populară la cerere;

Miercuri, 19 septembrie:

- 6,00—8,00 — „Bună Dimineața” — actualități și muzică; 10,00 —

- Ambient 2000; 10,30 — Muzică populară la cerere; 11,00 — Chemarea Pămîntului; 11,30 — Anotimpuri muzicale; 12,00 — Reporter '90; 16,00 — Agora democrației; 16,30 — Supersound; 17,00 — Buletin de știri; 17,05 — Globul muzical; 17,35 — Bursa ideilor (reluare); 20,00 — Povestea săptămîinii; 20,30 — Salonul artelor (reluare);

Joi, 20 septembrie

- 6,00—8,00 — „Bună Dimineața” — actualități și muzică; 10,00 — Pasărea măiastră; 10,30 — Unda pentru minți, inimă și literatură; 11,00 — Tutti Frutti — magazin muzical; 11,40 — Lumea turismului; 12,00 — Concert de prînz; 16,00 — File de istorie; 16,30 — Zig-zag muzical; 17,15 — Alma Mater: emisiune pentru studenți; 20,00 — Fonoteca de aur; 20,30 — Unda preferințelor;

Vineri, 21 septembrie:

- 6,00—8,00 — „Bună Dimineața” — actualități și muzică; 10,00 — Unda preferințelor; 10,30 —

- Drumuri spre mileniul III; 11,00 — Rezonanțe corale; 11,40 — „061” — reportaj la Centrul anti-diacetic Cluj; 12,00 — Concert de prînz; 16,00 — Un milion de prieteni; 17,00 — Buletin de știri; 17,15 — Music Shop; 20,00 — Chemarea Pămîntului (reluare); 20,30 — Emisiunea de etnografie;

Sîmbătă, 22 septembrie:

- 6,00—8,00 — Actualități și muzică; 10,00 — Week-end; 11,00 — Revista revistelor; 11,15 — Music Shop (reluare); 12,00 — Bibliotecă din Alexandria; 12,20 — La hora satului — muzică populară; 16,00 — Clubul gazetariilor; 17,00 — Trenul melodiilor; 17,30 — Liceenii; 20,00 — Top Transilvania — muzică populară.

★

Programul TV al Studio-ului Cluj este transmis după cum urmează: luni; 10,30—11,45 — în l. maghiară; 11,45 — 13,35 în l. română; marți, miercuri, vineri; 9,00 — 9,35 în l. română; joi; 9,00 — 9,35 — în l. maghiară.

INTREPRINDEREA DE ELECTRONICA INDUSTRIALA SI AUTOMATIZARI CLUJ-NAPOCA

vinde
catre unitati de stat, cooperatiste si persoane fizice:
● **FONDURI FIXE** propuse pentru casare conform Legii 50/1990
Relatii suplimentare la biroul mecano-energetic, telefon 1-50-40, interior 105. (1302)

INTREPRINDEREA PENTRU NUTREȚURI CONCENTRATE CLUJ

incadrează de urgentă:
● **DOI TRACTORISTI RUTIERISTI**
● **CINCI ELECTRICIENI**, categ. II-IV
Informații suplimentare telefon 8-77-87. (1264)

INTREPRINDEREA DE TRANSPORTURI AUTO CLUJ

angajează pentru atelierul din Căpuș, cu respectarea condițiilor legale:
● **SUDORI ELECTROGENI și ELECTRICI**
● **TINICHIGII AUTO**
● **MECANICI AUTO**
● **ELECTRICIENI AUTO**
● **VOPSITORI AUTO**
● **TAPIȚERI**
Relatii suplimentare la telefonul 1-22-89, int. 189. (1276)

COOPERATIVA „CONSTRUCTORUL” CLUJ-NAPOCA

Execută în municipiul Cluj-Napoca:
● **IZOLAȚII HIDROFUGE**
● **REPARAȚII HIDROIZOLAȚII**
pentru particulari și asociații, la acoperișuri terasă
Informații suplimentare la sediul cooperativei, str. Petofi nr. 7, telefoanele 1-66-06 și 1-66-07. (1298/A)

COOPERATIVA „CONSTRUCTORUL” CLUJ-NAPOCA

incadrează urgent, pentru Șantierul 104 TURDA:
● **MECANICI**, cu permis de conducere pentru profesioniști, cat. 1-4
● **ZIDARI**
● **DULGHERI**, pentru șantierele din Cluj și Dej
Informații suplimentare la biroul personal-învățământ, (1298/B)

DISPENSERUL ENERGETIC TERITORIAL CLUJ

str. Taberei nr. 1

angajează de urgență:
● **1 INGINER PRINCIPAL** telecomunicații
● **1 TEHNICIAN PRINCIPAL** automate telefonice și telecomunicare
Relatii la telefon 6-51-55, interior 39. (1275)

COOPERATIVA „ARTA JUCĂRIILOR” CLUJ

Cu sediul în Cluj-Napoca, str. Cimpina nr. 62
incadrează urgent, prin transfer:
● **LĂCĂTUȘI MECANICI DE INTREȚINERE**, cat. 3-6
● **ELECTRONIST**
Relatii suplimentare la telefonul 4-42-48. (1306)

REGIONALA C.F.R. CLUJ, SECȚIA INTREȚINERII CLĂDIRI ȘI CONSTRUCȚII SPECIALE

angajează

● **SOBARI și SUDORI-INSALATORI**, categoria 2-3, cu domiciliul în Cluj-Napoca.
Informații-telefon 3-47-64, 1-33-21/3031. (17921)

INTREPRINDEREA DE BERE ȘI SPIRT CLUJ-NAPOCA

angajează prin transfer sau Oficiul forțelor de muncă următorul personal:
● **4 GESTIONARI**
● **2 CONTROLORI POARTA**
Condiții: vîrstă 21 ani, absolvent al unei școli generale sau de comerț, oazier bun și domiciliul în Cluj-Napoca. (1316)

*Universelles
Leben e.V.*

In cârticica:

OPERA DE MÎNTUIRE - ALFA ȘI OMEGA

citiți, cum Christos pregătește astăzi împărăția Păcii a lui Dumnezeu pe acest pămînt.

Nr. de comandă: S314ro,

Prețul: 4,90 DM

la **UNIVERSELLES LEBEN e.V.** Postfach 5643, D-8700 Würzburg, R.F.G. (100)

LICEUL INDUSTRIAL „UNIREA” CLUJ-NAPOCA

str. Paris nr. 60
incadrează

● **UN LUCRĂTOR COMERCIAL**
Relatii suplimentare la telefon 3-42-94. (1252)

U.J.C.C. CLUJ

preia, prin toate magazinele sătești din județ, în cantități nelimitate:

- **MĂCIEȘE**, la prețul de 4,0 lei/kg
- **PĂDUCEL**, la prețul de 4,50 lei/kg
- **MERE și PERE PADUREȚE**
- **MERE și PERE INDUSTRIALE**, precum și **MERE CĂZĂTURI**, la prețul de 1,50 lei/kg. (1236)

**PREFECTURA JUDEȚULUI CLUJ
DIRECȚIA JUDEȚEANĂ DE DRUMURI ȘI PODURI**

Cluj-Napoca, str. Traian Vuia nr. 216

MUNCITORI CONSTRUCTORI ȘI MUNCITORI NECALIFICAȚI

Angajîndu-vă în districtele și secțiile **DIRECȚIEI JUDEȚENE DE DRUMURI ȘI PODURI CLUJ**, puteți lucra în apropiere de localitatea în care locuiți, fără a mai face naveta la oraș și vă puteți **RECALIFICA, POLICALIFICA și CALIFICA** la locul de muncă în meseriile specifice activităților de **REPARARE ȘI INTREȚINERE A DRUMURILOR ȘI PODURILOR**.

ANGAJĂRILE SE FAC LA URMĂTOARELE SECȚII:

- **DEJ**: str. Dumbrava Roșie nr. 7, telefon 952/1-36-23
 - **GHERLA**: str. Armata Roșie, telefon 952/4-17-66
 - **GILAU**: str. Stațiilor nr. 1, telefon 138
 - **HUEDIN**: str. Cîmpului nr. 7, telefon 952/5-13-37
 - **TURDA**: str. Republicii nr. 15, telefon 953/1-66-02.
- Informații suplimentare la D.J.D.P. Cluj, str. Traian Vuia nr. 216, telefon 4-18-16; 4-18-27; 4-58-16. (1234)

SPITALUL CLINIC DE ADULȚI CLUJ-NAPOCA

organizează, în data de 24 septembrie 1990, orele 10, la sediul unității, str. Constanța nr. 5, concurs pentru ocuparea a
● **DOUA POSTURI VACANTE DE BUCATARI**
Condiții conform Legii nr. 12/1971. Informații la telefon 3-05-25. (1313)

L.P.P.S. CLUJ-NAPOCA

cu sediul în str. Dr. P. Groza nr. 9
angajează prin transfer sau Oficiul forțelor de muncă următoarele categorii de personal bărbat:

- **TIMPLAR**, categ. 2-5 (10 persoane)
- **FOCHIȘTI**, categoria 2-4 (3 persoane cu autorizație ISCIR)
- **MUNCITORI NECALIFICAȚI** pentru depozitul de materiale (2 persoane)
- **LĂCĂTUȘ MECANIC**, categoria 2-4 (3 persoane)
- **OPERATOR MASE PLASTICE** (3 persoane) (1272)

L.J.T.L. CLUJ

face cunoscut publicului/călător că în urma generalizării zilelor de sîmbătă și duminică ca zile de repaus săptămînal la toate întreprinderile și unitățile, cu excepția activităților cu foc continuu și a celor care lucrează în alimentația publică, **TRANSPORTUL ÎN COMUN** din municipiul Cluj-Napoca se corelează cu fluxurile de călători, desfășurîndu-se începînd cu data de 15 septembrie 1990 după cum urmează:

I. Programul de transport în zilele de sîmbătă și duminică se va desfășura între orele 6,00-23,00 pe toate cele 3 sisteme de transport autobuze, troleibuze și tramvaie.

A. LA AUTOBUZE
● se va circula pe liniile: 27, 28, 29, 31, 32, 33, 35, 36, 37, 42 și 46 sîmbătă

● 27, 28, 29, 31, 32, 33, 35, 40 și 46 duminică
● atît sîmbăta cit și duminica pe linia 8 de troleibuz se va circula cu autobuze

● nu se va circula pe liniile 26, 30, 34, 38, 39, 41 în plus duminica nici pe liniile 36, 37, și 42

B. LA TROLEIBUZE:
● se va circula pe liniile: 1, 3, 4, 6, 7, și 9
● nu se va circula pe liniile 2, 5, 10, 14, 23, 25

C. LA TRAMVAIE:
● se va circula pe liniile 100 și 101
● nu se circula pe linia 102

II. Programul de circulație în cursul săptămînal (luni-vineri nu se modifică. (1333)

ANUNȚ IMPORTANT!

Candidații din sesiunea iulie 1990 de la U.M.F. Cluj RESPINȘI cu mediile 7,12 - 7,94, sînt invitați sîmbătă 15 septembrie 1990, în fața U.M.F. Cluj, str. 1 Mai, în vederea susținerii cauzei lor comune.
Candidații prezenți în greva de protest. (18492)

INVITAȚIE

Felecanii își cinstesc eroii. Deci, duminică 16 septembrie orele 11, în comuna Feleacu va avea loc sfințirea unei troițe.
Vă așteptăm în număr cît mai mare.

**OFICIUL PAROHIAL ORTODOX ROMÂN
FELEACU**

IN ATENȚIA INGINERILOR!

Consiliul Filialei Cluj a Asociației Generale a Inginerilor din România anunță desfășurarea coloctivului cu tema: „MODALITĂȚI ȘI ASPECTE PRIVIND REALIZAREA DE CONTRACTE DE LUCRĂRI PRIN INTERMEDIUL A.G.I.R.” Coloctivul se va desfășura luni, 17 septembrie 1990, ora 17,00 în sala 318 a Facultății de Electrotehnică, str. G. Barițiu nr. 26.

STAGIUNEA TEATRULUI DE PĂPUȘI

Duminică 16 septembrie 1990 va bate gongul de deschidere a stagiunii 1990-1991 și la Teatrul de păpuși din municipiul nostru. Cu această ocazie secția maghiară va prezenta spectacolul „Cenushreasa”, care va începe la ora 11, iar secția română „Cipi piticul cel ariș”, de la ora 12,30. De asemenea, în cursul săptămîinii 17-23 septembrie vor fi prezentate spectacole în limba română și maghiară la orele 9 și 10,30 exceptînd lunea și sîmbăta.

**A.C.M.R. CLUJ
ȘANTIER DÎMBU ROTUND**

str. Dîmbu Rotund nr. 5, telefon 3-43-20, 3-42-43
incadrează prin transfer sau Oficiul forțelor de muncă următoarele categorii de personal

- **DULGHERI** cat. 2-6
- **FIERARI BETONIȘTI** cat. 2-3
- **ZIDARI**

pentru lucrări în zona municipiului Cluj-Napoca. Se asigură program de 8-10 ore, salarizarea în acord și cazare în cămin de nefamiliști pentru nelocalnici. (1251)

SECȚIA DE GIMNASTICĂ A CLUBULUI SPORTIV ȘCOLAR „VIITORUL”

anunță

SELECTIE pentru clasa I-a de gimnastică (fete-băieți), de la Liceul „Nicolae Bălcescu”, în zilele de 14-15 septembrie, între orele 10-12, la sala de gimnastică de lângă liceul „Nicolae Bălcescu”. (18230)

I.C.S.A.P. CLUJ

incadrează

prin transfer sau Oficiul forțelor de muncă:

- **COFETARI-PATISERI**
Condițiile: Conform Legii nr. 57/1974.
Informații suplimentare la compartimentul personal, str. 6 Martie nr. 34, telefon 1-72-75. (1299)

ȘANTIERUL NR. 2 TELECONSTRUCȚIA

cu sediul în Cluj-Napoca, str. Emille Zola nr. 3
organizează concurs pentru ocuparea următoarelor posturi:

- **ȘEF COLOANA AUTO**
- **MECANIC AUTO**, categ. I-IV
Informații suplimentare la sediul șantierului, biroul personal-învățământ-retribuire, telefon 8-42-51. (1259)

MEDIA PUBLICITATE

VINZARI CUMPARARI

- Vind apartament 3 camere, cartierul Mănăstur. Telefon 7-54-75, între orele 17-21.
- Vind CEC Dacia 1300, înscriserie iulie 1989. Telefon 3-55-61, după ora 16. (18467)
- Vind televizor super color Grundig cu diagonală 67 cm cu telecomandă și autoprogramare, stare excelentă. Telefon 4-73-68. (18393)
- Vind autoturism Mitsubishi Sapporo G.S.R., fabricat 1981, telefon 4-23-46, între orele 20-22. (18385)
- Vind covor bucle (2,50X4,50). Telefon 4-00-04. (18080)
- Vind autoturism marca Audi 80. Informații telefon 8-53-21.
- Vind separat ori cu remoracă automobil cu funcționare pe motorină. Telefon 4-45-46. (17913)
- Vind centrifugă rufe, covor persan 2,3X3,6 m și 2X3 m, pat dublu tip Solca, canistră auto 20 l, petrol 40 l, medicamente Adalat, aspirator rusesc. Str. Pițești nr. 5, etaj I, ap. 4. (18197)
- Vind TV color nou cu telecomandă, pantofi mireasă nr. 38, cap video JVC sigilat, polarizator și receptor satelit. Cumpărare parabolă 1,80 m. Telefon 6-20-96. (18169)
- Vind TV color Philips automatic. Telefon 7-37-01. (18242)
- Vind camionetă Dacia cu 5000 km la bord, și pe valută. Informații telefon 8-93-70, ora 17-19. (18189)
- Vind rulotă Felicia 2800. Telefon 5-77-22, după orele 18. (18223)
- Vind videocasete germane. Telefon 6-64-46, orele 19-22.
- Vind Aro-244 D ridicabil imediat. Str. Bobilnei nr. 16, după masă. (18379/A)
- Vind congelator Arctic și dormitor stil. Telefon 4-20-37. (18241)
- Vind calculator personal „Cobra” 48 K. Telefon 4-83-43, zilnic între orele 16-22. (18242)
- Vind televizor color marca Saba. Adresa: str. Mehedinți nr. 29, telefon 6-44-13. (18859)
- Vind casă familială 3 camere, garaj și dependințe, str. Doinei nr. 99. (18351)
- Vind Ford Granada 2.0. Informații telefon 999/6-20-20. (18227)
- Cumpăr sau închiriez spațiu comercial pe valută sau lei. Telefon 5-20-18, după ora 16. (17517)
- Cumpăr mașină de tricatat cu cartelă. Telefon 4-57-44. (18213)
- Cumpăr valută vest. Telefon 8-50-94. (18234)
- Cumpăr pianină. Telefon 8-40-68. (18355)
- Schimb garsonieră ICRAL, Mărăști, cu apartament 3 camere, central, Mărăști, Gheorgheni sau cumpăr apartament 3 camere, aceeași zonă, cu preluare de rate. Telefon 5-19-18. (17701)
- Schimb apartament 2 camere Cluj, str. Tulcea nr. 18, bloc M 3, ap. 46, cu 2 sau 3 camere în Iași. (18123/B)

• Ofer casă 2 camere, bucatărie, confort marit, zona centrală. Cer 2 apartamente a 2 camere confort I, cartier Gheorgheni, Pata, Mărăști, centru. Informații, zilnic telefon 1-43-98, între orele 19-21. (17553)

• Schimb apartament 2 camere, ICRAL, zona Aurel Vlaicu Sud, cu 3 camere. Telefon, zilnic, 4-10-36. (18818)

• Schimb apartament 2 camere, ICRAL, Zorilor, etaj I, cu 3 camere. Telefon 6-72-54, zilnic, după ora 17. (18217)

INCHIRIERI

• Inchiriez apartament 2 camere la una-două studente, pe valută. Cartier Grigorescu, telefon 8-96-73. (18345)

• Primesc în gazdă o femeie serioasă, intelectuală. Telefon 5-69-42. (18368)

• Inchiriem apartament cu două-trei camere. Telefon 1-35-61, după masă și seara. (18365)

• Dau în chirie pe termen lung, pe valută, apartament cu 3 camere în cartierul Zorilor. Telefon 2-85-30. (18021)

• Dau în chirie două camere, confort, pentru studenți. Telefon 4-69-28. (18148)

• Dau în chirie apartament mobilat 3 camere Mănăstur. Telefon 5-90-43, orele 16-22. (18048)

• Studentă, caut apartament cu două camere, pe termen lung. Telefon 1-01-58. (18370)

• Primesc în gazdă fată sau băiat străin. Telefon 1-73-85. (18447)

• Dau în chirie apartament. Plata în valută. Telefon 3-91-58. (18394)

DIVERSE

• Căutăm persoană cu experiență pentru îngrijire copil de un an. Cartierul Mărăști-vest, str. Gorunului nr. 6, bloc C 3, sc. VI, ap. 62, etaj I. (19363)

• Caut femeie pentru îngrijire copil, zona Gruia. Telefon 3-80-27. (17388)

• Confectionez jaluzele, din material plastic de diferite culori și ruloari din lemn și plastic. Telefon 6-39-34. (17710/B)

• Angajăm vânzătoare pentru snack-bar (mașină), amplasată în zona Hașdeu, având ținuta fizică și morală excelentă, vîrstă maximă 25 ani, fără cazier și obligații familiale, domiciliată în Cluj-Napoca. Plata în condiții avantajoase. Adresa: Aleea Viadraru nr. 17-19, bloc C 2, scara I, etaj VI, ap. 40, zilnic între orele 16-18. (18156)

• Clujul vechi. Colectoriar particular cumpără picturi, fotografii, cărți poștale și hărți despre Clujul dinaintea anului 1945. Orice mă interesează. Plata în lei sau dolari. Telefon 1-29-07, după ora 20 sau adresa Szegő György, str. Republicii 46. (18376)

• Societatea comercială EUROCOM Inchiriază, cumpără spațiu (adaptabil) comercial și teren construcție. Telefon 4-52-19. (17724)

• ARHITECTONICAI Arhitectură, design, editare, filmări video de calitate. Telefon 4-52-19. Păstrați anunțul. (17724/A)

• Profesorul — predăm limbi străine și științe sociale. Telefon 7-18-09, 18-20. (18383)

• Am nevoie de o învățătoare sau un învățător de limba engleză, curs intensiv. Telefon 5-61-83, între orele 18-23. (18237)

• Caut urgent femeie îngrijire bolnavă. Telefon 5-32-74, orele 18-20. (18051)

PIERDERI

• Joi, 13 septembrie pierdut Pe D.N. 60, zona Hanul Pescarilor — Huedin, două valize într-o husă port-bagaj. Găsitoului cinstit recompensă mare. Telefon 954/4-57-60. (18279)

• Pierdut chei cu portchei maro, 11 septembrie, str. Pata stația mașinii 33. Găsitoului recompensă. Telefon 5-99-57. (18377)

• În 10 septembrie 1990 pierdut 6 chei, 2 de autoturism Mercedes, în cartierul Zorilor. Găsitoul să comunice la telefon 8-43-35, contra recompensă bănească. (18353)

• Întreprinderea de mătase „România muncitoare” Cluj-Napoca anunță pierderea a 2 cartete CEC cu limită de sumă seriile A 45-014151 — 041200 și A 45 025701 — 025750. Se declară nule. (1307)

DECESE

COMEMORARI

• Sintem alături de colega noastră Lenuta și fiicele ei în marea durere pricinuită de dispariția fulgerătoare din viață a dragului lor soț și tată IOSIF BOCOS, de numai 33 ani. Colegii de la I.V.P.S. Cluj — secția Băciu. (18271)

• Se împlinesc 7 ani de la tragica despărțire de iubitul nostru fiu și frate LUCIAN COSTIN. Chipul lui bun și drag va dăinui veșnic în inimile noastre. Comemorarea va avea loc în ziua de 15 septembrie, ora 16, la cimitirul Mănăstur. Familia. (17603)

• Un pios omagiu și o lacrimă în amintirea scumpel mele soții inv. PARASCHIVA FILIPAN la împlinirea a 14 ani de la deces, în ziua de 15 septembrie 1990. Sotul, (18233)

• Aducem un pios omagiu celui care a fost VASILE GALOȘ, om de aleasă omenie, care a îndeplinit cu dăruire și competență îndelungată funcția de director adjunct al întreprinderii. Exprimăm regretul nostru și sincere condoleanțe familiei îndoliate. Consiliul de administrație și colectivul de la Întreprinderea „Carbochim”. (18233)

• Mulțumim tuturor celor care au fost alături de noi când l-am condus pe ultimul drum pe cel care a fost MIHAI NEAGUI. Familia îndurerată. (18238)

• Mulțumesc din suflet și multă recunoștință celor care au fost alături de mine în durerea pricinuită de moartea bunului meu soț VASILE GLĂVOIANU, în special toată recunoștința familiilor Ghidel și Topliceanu. Maria Glăvoianu. (18239)

• A trecut un an de când frațele nostru EMIL BRIA a trecut în neființă și, respectiv 4 ani, de când tata ONISIE BRIA nu mai există. Fie-le țărina ușoară. Mama și cei 5 copii. (18116)

• Pios omagiu la împlinirea a 5 ani de la trecerea în eternitate a dragului nostru soț și tată ALEXANDRU FIDEUAN din Apahida. Comemorarea va avea loc duminică, 16 septembrie, în comuna Apahida. Soția Ileana, copiii Lenuta și Macarie cu familiile. (18042)

• Se împlinesc un an de când ne-a părăsit pentru totdeauna scumpul și iubitul nostru soț, tată, soț și bunic IOAN DIRJAN. Comemorarea va avea loc duminică, 16 septembrie, la biserică din Someșeni. Nu te vom uita niciodată. Familia îndoliată. (17907)

• Cu aceeași durere și tristețe în inimă, reamintim că s-au scurs 6 luni de la dispariția dintr-un noi a celui care a fost soț și tată IOAN GIURGIUMAN. Nu te vom uita niciodată. Soția Maria și fiul Liviu. (17854)

• Cu durere și regret ne despărțim de iubitul nostru naș GHEORGHE BALOG care a plecat atât de timpuriu din mijlocul nostru. Dumnezeu să-l odihnească. Familia Cloară. (81231)

• Sintem alături de colegul nostru Vasile Marta în marea durere pricinuită de pierderea tatălui drag. Colegii de la I.M.A. Cluj, secția S.D.V. și biroul tehnic. (18232)

• Sintem alături de colega noastră Mia Pop în marea durere pricinuită de pierderea măicuței dragi. Sincere condoleanțe. Colegii de serviciu de la I.C.R. T.L., Cluj. (18347)

• Sincere condoleanțe și întreaga noastră compasiune doamnei Pușa Istoc în marea ei durere. Colegii de la Institut. (18348)

• Sintem alături de colegii noștri Ștefan Bob și Teodor Bob în marea durere pricinuită de moartea tatălui drag. Sincere condoleanțe familiilor. Colectivul S.U.G.T.T. Cluj. (18224)

• Ne despărțim cu mare durere de iubita noastră rudă LUCIA DUBAU. Rămînem pentru totdeauna alături de cumnata și nepoatele noastre. Familia Magda. (18350)

• Mulțumim tuturor celor care au fost alături de noi prin prezență, lacrimi, condoleanțe, flori la despărțirea pentru totdeauna de soția, mama, soacra și vecina IRINA TOPAN, născută Szekeres. Familia îndurerată. (18257)

• S-au scurs 2 ani de lacrimi și durere de când a plecat în veșnicie iubita mea fiică ANA SANDA VLAD, născută Cubleşan. Nu te voi uita niciodată. Mama. (18253)

• Cu durere în suflet ne despărțim de scumpa noastră soră, cumnată și mătușă ILEANA MUREȘAN. Chipul ei blînd nu-l vom uita niciodată. Frații Arion Gavril și Vasile cu familiile. (18390)

• Sintem alături de colega noastră Victoria Sabău în marea durere pricinuită de decesul mamei sale dragi. Colegii de la hotelul „Napoca”. (18442)

• Aducem un pios omagiu celei care a fost LUCIA DUBAU. Sincere condoleanțe familiei îndoliate. Familia ing. Varga. (18244)

• Cu profundă durere anunțăm încetarea din viață, după o lungă suferință a MARIEI ALBU, născută Irimieș, în vîrstă de 72 ani. Înmormîntarea are loc azi, 14 septembrie 1990, ora 15, la capela veche Mănăstur. Fiii Bubui și Pavel cu familiile. (18243)

• Cu durere în suflet ne despărțim de scumpa noastră soră și mătușă MARIA ALBU, născută Irimieș. Dumnezeu să o odihnească în pace. Frațele Pavel, nepoții Paul și Dănuț cu familiile. (18243/A)

• Cu mare durere în suflet anunțăm moartea fulgerătoare a iubitului meu soț TEOFIL BRAD. În mormîntarea va avea loc duminică, în comuna Mărgău. În veci nemîngîiată, soția Susana. (18446)

• Sintem alături de mătușa noastră în marea durere pricinuită de moartea fulgerătoare a iubitului nostru unchi. Nepoții Teofil și Rodica cu familiile. (18146/A)

• Întreg personalul Academiei de arte vizuale „L. Andreescu” din Cluj-Napoca regretă profund trecerea în neființă a celui care a fost ANA MARIA BOIA. Exprimăm sincere condoleanțe îndoliatei familiei. (18448)

• Sintem alături de prietenul nostru Alexandru Pintilie în marea durere pricinuită de moartea soției sale PARASCHIVA PINTILIE. Familia Gașpar. (18455)

• Sintem alături de familia Georget și Măruța Mărgău în marea durere pricinuită de pierderea tatălui drag și transmitem sincere condoleanțe. Colectivul Unității 12 — Fortuna. (18262)

• Sintem alături de nașa noastră în marea durere pricinuită de moartea soțului ei TEOFIL BRAD. Fam. Panaea și Diaconu. (18261)

• Mulțumim tuturor celor care au fost alături de noi la durerea despărțirii de cel care a fost ONIȘOR CURT. Familia. (18260)

• Cu adîncă durere anunțăm încetarea din viață a scumpului nostru soț, tată, bunic și soțu VASILE CIMPEAN din comuna Zimbor, jud. Sălaj, în vîrstă de 59 ani. În mormîntarea va avea loc sîmbătă, 15 septembrie, ora 12, în Zimbor. Vel rămîne mereu în sufletele noastre. Familia îndurerată. (18259)

• Azi se împlinesc 4 ani de când a plecat pentru vece dintr-un noi scumpa noastră RAVECA TRIPON. Chipul ei a rămas veșnic viu în inimile noastre. Dumnezeu să-l aibă în pază sufletul. Familia. (18219)

• Cu adîncă durere anunțăm trecerea în neființă într-un groaznic accident rutier a fiului, soțului și tatălui a două fetițe ing. DUHANES ȘTEFAN. În mormîntarea va avea loc la Huedin, în ziua de 15 septembrie a.c., ora 10. Familia îndurerată. (18476)

• Sintem alături de familia ing. Duhanes în momentele grele prin care trec, la trecerea în neființă a dragului și regretatului nostru FANICA. Familia prof. univ. dr. Ionescu Gheorghe. (18476/A)

• Un ultim semn de recunoștință și dragoste pentru cea care a fost MELA BURCA și care va rămîne veșnic în inima mea. Virgil. (18275)

• Cu sufletul plin de durere încercăm să ne despărțim de scumpa noastră soră, LEONTINA.

Încercăm să trecem peste dulcea noastră copilărie, ne despărțim pentru vece, dar nu te vom uita niciodată și nici zîmbetul tău dulce de soră adevarată. Maria și Monica. (18472/A)

• Zdrobiți de durere anunțăm încetarea din viață a scumpului nostru soț și mame, LEONTINA FENEȘAN, născută JIȘA, în comuna Alton, în vîrstă de 42 ani. Scumpa mea mamă mă lași singură la numai 12 ani. În mormîntarea va avea loc în data de 15 septembrie 1990, din capela veche, a cimitirului Mănăstur. Cit am trăit te-am iubit, cit vom trăi te vom plînge. Soțul Augustin și fiica Adina. (18472)

• Cu durere în suflet ne despărțim de scumpa noastră zîna LEONTINA, cea cu zîmbetul pe buze. Amintirea sa va rămîne veșnic vie în sufletele noastre. Nașii: Druhora Alexandru și Otilia, Codruța și Sandu. (18472/B)

• Profund întristați de moartea tragică a ing. ȘTEFAN DUHANES, din Huedin, precum și maistrul IOAN OPRIS, din Agihireș, transmitem sincere condoleanțe familiilor îndurerate. Dumnezeu să-l lerte și să-l odihnească. Colegii din D.J.D.P. Cluj. (18273)

• Moartea tragică a colegilor noștri de muncă ing. ȘTEFAN DUHANES și maistrul IOAN OPRIS, ne-a îndurerat profund. Transmitem sincere condoleanțe familiilor greu încercate de soartă. Dumnezeu să-l lerte. Colegii de la D.J.D.P., Secția Huedin. (18274)

• Tristețea este mare pentru noi, bunii POP MARIA, că ne-al părăsit, dar acolo unde ești acum e bine. Îți mulțumim că al fost atât de mult pentru noi. Cristina, Dia și Vichl. (18283)

• Cu durere adîncă în suflet anunțăm încetarea din viață, după o scurtă dar grea suferință, a scumpului nostru soț, tată, soț și bunic IOAN ANTONOV, de 66 ani. În mormîntarea va avea loc sîmbătă, 15 septembrie, orele 12, din str. Belușului nr. 50, Cluj-Napoca. Nu te vom uita niciodată. Familia îndoliată. (18481)

• Bunicuțule scump și drag nu te vom uita niciodată. Al fost ca o rază de lumină în viața noastră. Septimiu, Tîmică și Mihaela Gherghel. (18481.B)

• Sintem alături de colega noastră Erchedi Aurelia în aceste clipe grele la pierderea tatălui drag. Colectivul Creatie — Sanex. (18481/A)

• Cu durere și pietate omagiez memoria iubitorului mei părinte LUCREȚIA BORȘAN și IOAN BORȘAN la 10 ani și respectiv 27 ani de la trista despărțire. Fiica Anuța Cătănciu. (17541)

